

על קשרי הסודיים
עם המלכה אליזבת,
ולמה בעצם גם לנו
אין מלך?

// דביר שרייבר

אתגתא

בשבע 1012 | י"ט באלול תשפ"ב, 15.09.22

אלכסנדר בל חשב שעשה
את שלו כשהמציא את
הטלפון, אבל אז גברת בל
הבהירה לו את הטעות

// יאיר יעקבי

המחלים פניך

הם מגיעים בהמוניהם, עם קעקועים ועל אופניים חשמליים, ומצטרפים
למניינים שנעשים צפופים משנה לשנה: אמירת הסליחות הפכה לתופעה
שסוחפת אליה אלפי צעירים מסורתיים מכל רחבי הארץ

// דביר עמר

מיקה (6), הבת של אמיתי ואלינור של דור ובר

פעם שנאתי את השיער שלי. היום אני רק מחכה לריב עם אמא על התלתלים אחרי המקלחת. שירי מבית אורנית אמרה לי שביומולדת היא תבוא לעשות לי תסרוקת.

אני מקווה שעד שאני אגדל יהיה אפשר לעבוד בכמה דברים ביחד כי אני רוצה להיות זמרת וגם לוחמת אש וגם טייסת. הכי אני רוצה לטוס לתאילנד.

הכי אוהבת לראות משחקים של חיפה. אפילו ניסיתי לשכנע את מאיר לשנות את הלוגו של עזר מציון לירוק. השנה ניקח אליפות בדוק ואבא כבר הבטיח לי שנראה את זה מהציד.

אני ממש אוהבת פסטה עם פרמזן. לילה אחד הגיעו כמה מתנדבים שנתנו לי ולאמא פסטה שהזכירה לי את הבית

ב-4 ארבעים ושתיים

התרומה שלכם

תהפוך את השנה של מיקה לקצת יותר טובה. גם את שלכם.

חפשו בגוגל | 2236*

סימן שאתם מתארחים

בראש סרוג BOPO

79 ₪
ARV BRÖLLOP
מעמד הגשה עם מכסה.
קוטר 29 ס"מ.

סימן שאתם מארחים

49 ₪
SÄLLSKAPLIG
סט 4 כוסות יין
27 סנטל."

מארחים או מתארחים? איקאה מציגה מגוון פתרונות עיצוב
שיאפשרו לכם לכבד את הקרובים לכם. חג שמח!

פתרונות לחיים

אשתאול | באר שבע | ק. אתא | ראשלי"צ | נתניה
שעות פתיחה: א'-ד' 10:00-20:00, ה' 10:00-22:00, ו' 9:00-15:00.

סיורים בהר הזיתים

להכיר את ירושלים מזווית אחרת

סיורי סליחות

הר הזיתים המתנשא ממזרח להר הבית ומקום המקדש מסמל במסורת את התקווה האחרונה לתיקון העבר מצד אחד, ואת התקווה הראשונה לעתיד טוב מצד שני. בית העלמין היהודי שבהר מזמן מפגש עם דמויות רבות שפעלו בירושלים, סיפורן מוסיף נופך ייחודי על ימי הסליחות.

אלול אשד בהר

סיורים לקהל הרחב בהר הזיתים עם ראשית ירושלים. בחודש הרחמים והסליחות נצא למסע של גאולה וכפרה אל מול מקום המקדש. בין קבריהם של נביאים, חוזים והוגים, לוחמים ואנשי ספר. נעמוד ליד המצבות ונספר על דמותם ועל הגותם. סיור שכולו חיים במשעוליו של בית הקברות בהר הזיתים. ההר עליו יעמדו רגלי המבשר וממנו תבוא הגאולה.

מקום מנוחתם האחרון של לוחמים וחולמים

נצא לסיור בעקבות האנשים והאירועים שעיצבו את ירושלים מהתנ"ך ועד אחרית הימים.

להזמנות סיורים חפשו בגוגל: "תרבות בהר הזיתים"

אירוח ונופש

ראש השנה
במחיר מיוחד:

מחירי הדקה ה-90
על לינה
בצימרים

זליגר שומרון

ראש השנה וסוכות בבית ההארכה בכפר עציון

בואו ליהנות בחגי תשרי בבית ההארכה, בצימרים, במתחם הקמפינג ובמאהל האירוח של כפר עציון, השוכן בגובה של 1,000 מ' מעל פני הים, באזור ירוק ושבעי, מעל איזור המעיינות של גוש עציון ובסמוך לשמורת טבע פסטורלית.

במהלך החגים תוכלו להצטרף להיצע הטיולים הגדול ביותר בישראל ולמגוון שיעורים תורניים והרצאות.

לפרטים והרשמה:
k-etzion.co.il

מיוחד לחג

לוביה

500 ג' ב-6 ₪
במקום 8.5 ₪

מיץ רימונים
1 ליטר 100%

16.9 ₪
במקום 23.9 ₪

דבש טבעי טהור 500 ג'
מגוון טעמים

2 יח' ב-48 ₪
במקום 53.8 ₪

טבעיים

צנובר

200 ג' ב-30 ₪
במקום 44 ₪

שקד טבעי

500 ג' ב-25 ₪
במקום 34.5 ₪

פקאן טבעי

500 ג' ב-38 ₪
במקום 42.5 ₪

אפיה

שומשום לבן

250 ג' ב-5 ₪
במקום 7.5 ₪

מטבעות שוקולד 70%
מעולה לאפיה

500 ג' ב-22 ₪
במקום 29.5 ₪

רסק תפוחי עץ
טבעי, 670 גרם

9.9 ₪
במקום 13.9 ₪

בישול

קינואה לבנה

1 ק"ג ב-15 ₪
במקום 22 ₪

רטבים לבישול
מגוון טעמים

2 יח' ב-25 ₪
במקום 39.8 ₪

שמן זית
5 ליטר

190 ₪
במקום 219.9 ₪

ויטמינים ותוספי תזונה

קוורצטין קומפלדקס
60 כמוסות

89.9 ₪
במקום 109.9 ₪

ESTER - C500
סופהרב

89.9 ₪
במקום 109.9 ₪

ויטמין D1000
סופטג'ל 180 כמוסות

59.9 ₪
במקום 79.9 ₪

שנה טובה שנה מתוקה שנה בריאה

מתכוננים לחגים עם הטבות ומבצעים!

מבצעים חגיגיים ומשתלמים
מחכים לכם ב-על המשקל
מגוון גדול של מוצרים לחג
ומארזים מפנקים
לכל מי שאתם אוהבים (:

משלוחים בפריסה ארצית!

alhamishkal.co.il
1-599-50-15-15

להזמנות בוואטסאפ
סרקו את הקוד

פינוקים ופיצוחים

קשיו קלוי

250 ג' ב-17 ₪
במקום 24.75 ₪

פקאן מסוכך

250 ג' ב-18 ₪
במקום 25 ₪

ערמונים אורגניים

3 יח' ב-12 ₪
במקום 17.7 ₪

שוקולד טבלאות/מצופים

2 יח' ב-30 ₪
במקום 39.8 ₪

תמר מג'הול
1 ק"ג

2 יח' ב-30 ₪
במקום 59.8 ₪

פירות יבשים

ללא
תוספת
סוכר

צ'יפס תפוחים
מארז 4 יח'

13.5 ₪
במקום 23.6 ₪

ללא
תוספת
סוכר

פינוקים מהטבע - חטיף אנרגיה
100% רכיבים טבעיים

2 יח' ב-25 ₪
במקום 33.8 ₪

ללא
תוספת
סוכר

שזיף מגולען

500 ג' ב-18 ₪
במקום 24.5 ₪

ללא
תוספת
סוכר

חמוציות

500 ג' ב-22 ₪
במקום 29.5 ₪

שקד מולבן מגוון צורות

250 ג' ב-15 ₪
במקום 19.75 ₪

מגוון מארזי שי
שיעשו לכם שנה טובה
החל מ-14.9 ₪!

על המזקל
מוסיפים טעם לחיים

• שער בנימין • קרני שומרון •

• כפוף לתנאי המבצע • המבצעים לחברי מועדון ולמצטרפים חדשים בלבד • התמונות להמחשה בלבד • בתוקף עד 31.10.2022 • ט.ל.ח.

ללא
תוספת
סוכר

סילאן טבעי
900 גר'

2 יח' ב-30 ₪
במקום 53.8 ₪

שמן קוקוס לבישול
ללא טעם וללא ריח

19.9 ₪
במקום 34.9 ₪

אבץ פיקולינט
90 כמוסות

39.9 ₪
במקום 49.9 ₪

ידידיה מאיר
yedidyameir@gmail.com

עת רצון

רגע לפני ראש השנה: שיחת חיזוק ממלצר ירושלמי

התמונה שצילמתי השבוע קשורה גם היא להחלטה טובה לשנה החדשה. בעצם לשתי החלטות: א. להקפיד על תפילה במניין. ב. להקפיד לא להתפלל בצידי כבישים ראשיים ולסכן חיים. הפתרון: בכל יום, דקות לפני השקיעה, מתקיים מניין מסודר לתפילת מנחה שמויעד למי שנוסע בכביש ירושלים-תל אביב. יורדים מהכביש בצומת שואבה, ושם, קצת לפני תחנת הדלק של פז - בדיוק איפה שעומדת ניידת משטרת התנועה שאורכת לנהגים שלא יוצאים כחוק מהתחנה ודופקת להם דו"חות - מתקיים כבר שנים מניין למנחה שמארגן במסירות יוסי לוי, תושב מושב שואבה הסמוך. מוזמנים להצטרף. ושתתקבל תפילתם של עוברי דרכים.

שמעתי את הדברים הנלהבים שלו וחייכתי לעצמי. מה זאת אומרת לא מפעילים מכונת כביסה בשבת וזה משנה לכם את כל השבת? ומה עם ייבוש אתם כן מפעילים? ומה עם המיקרוגל? והטוסטר? והתמי 4?

שמדבר אליכם ולהצטרף לקבוצה שלו). לגברים: להניח תפילין (וואו. איזו החלטה לשנה החדשה: להתחיל להניח תפילין קבוע בכל בוקר. לא לסמוך על דוכן חב"ד מוזמן, אלא פשוט לעשות את זה עם תפילין שלך. לפתוח את היום עם מצווה כל כך חשובה). לנשים: להדליק נרות שבת וחג בזמני כניסת שבת וחג (כמה חשוב: הרי יש הרבה נשים שמדליקות נרות שבת, אבל אם עושים את זה אחרי שהשבת כבר נכנסה, אז במקום לכבד את השבת חיללנו אותה). להתנזר למשך השבת מהסמארטפון/מחשב/טלוויזיה (פעם, כשהייתי ילד, היו את אלה שהתווכחו איתנו הדתיים ואמרו: "השבת היא משהו יפה, אבל הוא שייך לעולם של פעם, של מלאכות פיזיות קשות, של עבדים, של הבערת אש במאמץ עם אבני צור. בימים הרחוקים ההם היה היגיון בציווי לשבות מהמלאכה הקשה. אבל בעידן שלנו? מה העניין לאסור לחיצה על כפתור? זה אפס מאמץ". ובכן, נדמה לי שהיום, בעידן הסלולרי, כולם כבר מבינים שהשבת כהלכתה רלוונטית ונצרכת יותר מאי פעם). לנשים: לשים כיסוי ראש בשעת הקידוש וסעודות השבת, ולאמיצות - במשך כל השבת.

לעשות הפרדה בכלי המטבח בין בשרי לחלבי. ליטול גטילת ידיים של שחרית. לברך ברכות הנהנין על האוכל. לפני שבת להשאיר את האור בשירותים דולק (שוב: כמה קל ופשוט. מי אמר שעל ההתחלה צריך לשמור את כל השבת? אפשר להתחיל בדברים מאוד קטנים וקלים. ויש עוד דבר קטן אחד שקל ופשוט לנטרל לפני שבת: האור במקרר). להתקין תוכנת סיווג לאינטרנט במחשב (אהבתי את ההחלטה לשבץ את החיזוק הזה ברשימה הבסיסית למתחילים. כן, אינטרנט מסונן ומוגן זה לא משהו רק של דוסים. זה הדבר הבסיסי ביותר לכל בית עם ילדים. "מודה אני" ואינטרנט מסונן. זה הבסיס. מכאן מתחילים). לגברים: ללבוש ציצית (כמה פעמים שמעתי את הטיפ הזה מהרב האהוב של רמת השרון, הרב יעקב אדלשטיין זצ"ל, לאנשים שהתחילו תהליך של תשובה אבל לא היה להם אומץ לשים כיפה. שימו ציצית, הוא אמר להם. גם מצווה מדאורייתא, בכל רגע, וגם אף אחד לא רואה. רק אתם והקב"ה). לעשות הבדלה במוצאי שבת (מעניין. לא הייתי חושב על זה. אבל

1 באחד הערבים בשבוע שעבר, התיישבנו בשולחן פנוי שמצאנו בחסד ה' עלינו בבית קפה ירושלים. רגע אחרי שהגיעה המנה ניגש אלינו המלצר. חשבתי שהוא בא כדי לשאול אותנו שוב ושוב, כדרכם של מלצרים, אם הכול בסדר, אבל לא. הוא רצה לשתף אותנו באבחנה רוחנית: הוא חש בימים אלה של חודש אלול הרגשה של תשובה באוויר. הקביעה הזאת גרמה לאשתי לפתוח איתו בשיחת חיזוק ערה וארוכה. אני ישבתי בצד וחייכתי בנימוס שהם יסיימו את הפגישה שלהם. ואז שמעתי אותו אומר לה את המשפט הבא בנאווה ובהתרגשות: "תראי, גם אצלנו בבית התחלנו להתחזק לאחרונה. אני לא מתגלח בשבת כבר כמה חודשים. ובשבועות האחרונים, ככה לקראת ימי הסליחות, הגענו להחלטה משותפת, אשתי ואני, שנשתדל להפסיק להפעיל בשבת את המכונת כביסה. ברוך ה' אנחנו עומדים בזה כבר כמה שבתות, וזה ממש שינה לנו את כל השבת".

שמעתי את הדברים הנלהבים שלו וחייכתי לעצמי לתוך הריזוטו הכתום. מה זאת אומרת לא מפעילים מכונת כביסה בשבת וזה משנה לכם את כל השבת? ומכונת ייבוש אתם כן מפעילים? ומה עם המיקרוגל? והטוסטר? והתמי 4? והרכב? תראה, זה מאוד נחמד כל תחושות הקדושה האלה שאתה חש באוויר האלולי, אבל תכלס, קבלו החלטה, אתה ואשתך: אתם שומרים שבת או לא שומרים שבת?

לא אמרתי לו את כל זה, כמובן. רק חשבתי את זה ביני וביני עצמי, ביני ובין ריזוטוני. ואז, במחשבה שנייה, הבנתי שאולי זה בדיוק כוחה הגדול של התשובה שאותו מלצר חש באוויר בימים אלה. הוא מרגיש שגם מעשה קטן בכיוון הנכון הוא דבר גדול. ימי אלול הם עת רצון לא רק במובן הפשוט של המושג, אלא עת של רצון, זמן לשאיפה, להתקדמות. אפילו קטנה. והוא צודק, המלצר המתעורר. השיטה של הכול או לא כלום מגיעה מבית מדרשו של היצר הרע. בכל דבר. בדיאטה, בכושר, ובטח שבדברים שבקדושה שאדם רוצה להתחזק בהם - אבל אז שומע בתוכו קולות מזלזלים שאומרים לו: אל תעשה שקר בנפשך, לך עם האמת שלך עד הסוף. אז זהו, שאסור להקשיב לקולות המחלישים האלה. כל מעשה קטן נחשב ומקדם אותנו. צעד קטן לאדם, צעד גדול לתשובה.

2 ואז, בשבת, ראיתי בעלון של 'הידברות' בבית הכנסת מאמר מיוחד של חוזרת בתשובה בשם שולי שמואלי, שכותרתו: "הכרטיס שלכם לשנה החדשה: 60 רעיונות לקבלה קטנה". היא פותחת בעצה של גדולי המוסר והחסידות לזכות ביום הדין: לקבל קבלה אחת קטנה וקבועה. בכך אנו מוכיחים לקב"ה (ולעצמנו) שאנחנו לא יהודים שעומדים במקום, שנשארים כפי שהם ללא שום תוויה והתקדמות רוחנית שנה אחרי שנה. גם אם איננו מסוגלים להיות מושלמים ומתוקנים לגמרי, יש בנו רצון להיות קצת טובים יותר. לכן כדאי לבוא ליום הדין עם לפחות קבלה אחת שלקחנו על עצמנו. זה שם אותנו במקום אחר. שמואלי לא מסתפקת בלכתוב את הרעיון הזה באופן כללי, אלא מצרפת רשימה ארוכה ומפורטת, או בעצם, שתי רשימות ארוכות ומפורטות: "הקבלות שהכנו עבורכם מחולקת לשני חלקים: 'למתחילים' - מיועד למי שמתקרב ליהדות ונמצא בתחילת דרכו או בשלבים שונים של התחזקות. ורשימת 'מתאים לכולם' - לכל יהודי בכל שלב רוחני שבו הוא נמצא. כמובן שחלק מן הסעיפים לא רלוונטיים לחלקנו שכבר מקיימים אותם, אך גם בתוכם יש נקודות שאנחנו חלשים בהן ויכולים להשתפר".

3 שמתי את העלון בכיס החליפה ושמרתי אותו כדי להקריא בשולחן שבת. נראה לי שגם בשולחן השבת שלכם הרשימה הזאת יכולה לעורר עניין. אבל נתחיל דווקא באלה שלא בטוח שיש להם בכלל שולחן שבת. המתחילים. מה ההצעות שבשילם לחיזוק קטן? הנה הרשימה המומלצת (ההוספות בסוגריים הן שלי): כשמתעוררים בבוקר לומר: "מודה אני לפניך מלך חי וקים שהחזרת בי נשמותי בחמלה, רבה אמונתך". אפשר לרשום על פתק ולהניח מתחת לכרית (איזו קבלה נפלאה. במובן מסוים, אני מקנא במי שמגלה עכשיו את 'מודה אני'. החיים שלו עומדים להשתנות. אני ממלמל את הטקסט הזה מגיל אפס, אז קצת קשה לי להרגיש ולהתרגש, אבל למי שמתחיל עכשיו זה מהפך: המילים הראשונות שהוא יאמר בבוקר לא יהיו "איזה באסה לקום" או אפילו סתם "באסה", אלא מילים של תודה והכרת הטוב). לצפות כל יום בסרטון חיזוק (ההמלצה שלה היא להצטרף לאפליקציית 'הידברות'. זה דבר מדהים: יש היום כל כך הרבה סרטונים נהדרים בוטסאפ, באלף סגנונות ושפות, שיוצאים בכל יום. אפשר למצוא את מי

כן, שמירת שבת זה גם להבדיל בינה ובין החול. חוץ מזה שזה "טקס" משפחתי מקסים, עם הזדמנות להתפלל על השבוע שמתחיל). לגברים: להתגלח במכונת גילוח ולא בתער (אם היה לי תקציב פרסום, הייתי עושה קמפיין לזה. עבירה כל כך חמורה מהתורה, שאפשר בקלות לוותר עליה).

שמירת טהרת המשפחה (זאת ההזדמנות לומר יישר כוח לברכה שילת ורותי לבייב על מיום 'שעשני אישה' - וכמובן תודה מיוחדת לכל אלה שכתבו נגדו בחריפות... - שהביאו את העניין החשוב של טהרת המשפחה ללב הפריים טיים). לומר קריאת שמע על המיטה (איזה יופי, 'מודה אני' בבוקר וקריאת שמע בלילה נותנים התחלה וסוף לכל היום כולו. לאט לאט גם התוכן שבין שני הרגעים האלה יילך וישתדרג). להיכנס רק לבתי קפה או מסעדות שיש להם תעודות כשרות (טוב, הרי רק שם תזכו לפגוש מלצרים עם מכונות כביסה שומרות שבת).

4 ועכשיו לרשימת "מתאים לכולם". זאת הרשימה למתקדמים, או למי שנולד דתי: לקבל שבת עשר דקות מוקדם יותר (האמת שזה חתיכת אתגר. זה פשוט הרבה פעמים מתנגש עם החלטה טובה אחרת: לקבל את השבת בלי צעקות ומתח בבית). לוותר לבעלי/אשתי לפחות פעם אחת בשבוע בהחלטה קטנה שאנחנו חלוקים בה (טוב, אני רואה שאת הדתיים היא ממש מאתגרת עם הקבלות הכי קשות לשנה החדשה).

לברך את ברכת הנהנין הראשונה של הבוקר בכוונה (הנושא של תפילה וברכות הוא קלאסי להתחזקות באלול. הרי כולנו עושים את זה בין כה: מתפללים שלוש פעמים ביום, מברכים עשרות פעמים ביום לפני ואחרי. אז למה לא גם לנסות לכוון מדי פעם?). לומר "אשר יצר" בכוונה, לא תוך כדי הליכה (קניתי. עזבו רגע כוונות ופירושים. פשוט לעמוד במקום רגע). לעזור לאשתי/אמא שלי בשטיפת הכלים X פעמים בשבוע. לגברים: להגיע בזמן לתפילה.

להתעורר כל בוקר עשר דקות לפני הזמן (איזו קבלה נהדרת. ככה גם מגיעים בזמן לתפילה. פעם חשבתי שזה פשוט בלתי אפשרי, לקום מוקדם. אבל אז נהיה לי "מחייב" בדמות הגשת תוכנית בוקר, ופתאום זה נהיה אפשרי. ומהר מאוד זה גם נהיה ממוכר. כי השעות הכי יפות של היום הן בבוקר, כשכולם ישנים, ורק אתה ועוד קומץ אנשים ערים. קסום). לחייך לבני המשפחה בכל פעם שנפגשים ובכל פעם שנפרדים - גם כשלא מתחשק (ואני מוסיף: למה רק לבני המשפחה? לשכנים לא מגיע? מצד שלישי: לפעמים להיות נחמד למשפחה שלך זה יותר קשה מלהיות נחמד לשכנים).

להקדיש בכל יום X זמן איכות בנחת עם הילדים. להתקשר X פעמים בשבוע או בכל יום שישי לאדם מבוגר, להתעניין בשלומו ולאחל לו שבת שלום. להקפיד על סעודת מלווה מלכה במוצאי שבת. לרשום כל יום בפנקס שני דברים טובים שקרו לי היום (ואם אתם כמזוגי, שמשמיות שקשורות בפנקסים מזכירות לכם את בית הספר, אז הפנקס יכול להיות בראש. לא צריך לקנות אותו בקרביץ. ונדמה לי שהזמן הכי מתאים לרישום היומיומיות האלה הוא רגע לפני שאנחנו משתחוים ב"מודים". לחשוב על דברים קטנים וטובים שקרו לי היום או אתמול - ואז להתוות). לברך ברכת המזון מתוך ברכון. להתנרב לזיכוי הרבים. לכבות את הטלפון בזמני תפילה ולימוד ולא רק להשאיר על מצב שקט (זה כל כך נכון. אם אתה משתיק את הטלפון אמנם פתרת את בעיית הרעש בבית הכנסת, אבל בראש שלך הסלולרי עדיין מרעיש, מטריד ומסיח דעת. לכבות, זה הפתרון המושלם). להתפלל בכל יום על אחרים שזקוקים לישועה.

5 עד כאן עיקרי ההמלצות להתחזקות בימי התשובה. יהי רצון שכל יהודי, בכל מצב ושלב, יזכה לעלות בדרגה, מאמירת 'מודה אני' ועד לכוונה בתפילה. שכל אחד ימצא משהו שמחזק אותו, ולא משהו שמחליש אותו חלילה (צריך להזהר לא לבלבל ביניהם). שנוכח שעם ישראל מורכב ממיליוני מלצרים מסורתיים כאלה שרק מחכים שנפסיק כבר לדבר על דתיים-חילונים ונגיע אליהם. ושכולנו ניכנס ונצא לבנים, טהורים ונקיים יותר ממכונת הכביסה של חודש אלול. ●

הזדמנות אחרונה לקיים מצוות שמיטת כספים

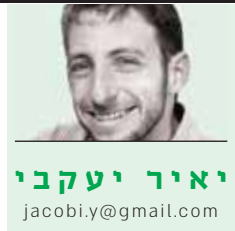
נותרו
עוד
9
ימים

בואו נשנה למשפחות את החיים!

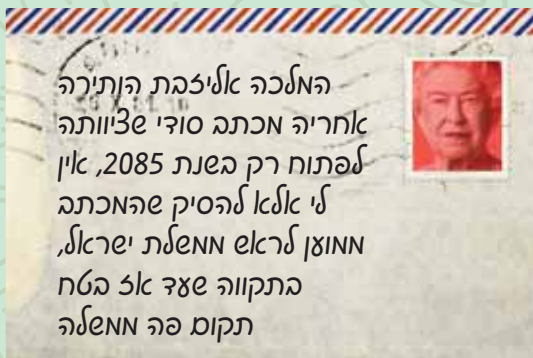
לקיום המצווה
והורדת הפרוזבול
כנסו לדף של
נדיבי ארץ

טלפון שבור

אני: שיאלו איך בא לי חביתה!
אשתי: המחבת הכיור
אני: שיאלו איך בא לי פיתה עם שוקולד!

השרה שקד
והבית היהודי
חתמו על הסכם
צליעה
משותפת

אכשיו שכולם מספרות
אל רקטן שלנו סוף סוף מפסיק
להיות בבית באלף החופש ומתחיל
להיות בבית באלף שדבק ממישהו
במשפחתו. נחת!

יותר מדי תשומת לב, אלא שהטלפון הזה, מה לעשות, שקל כמה ששקל וכל הכרכרה נטתה שמאלה.
מהר מאוד זומנו בני הזוג כל לשיחה עם מנהל בית הספר.
"שולם עלייכם הזוג כל, שלומכם ישגה מאוד!" הכריז המנהל עת נכנסו השניים למשרדו, "אתם שמים לב שאני מדבר בשפה שלא תואמת את התקופה ואת המקום שבהם אנחנו חיים, כן?"
"כן כן, זה מאוד מצחיק, בראבו", אישרו השניים את מה שכולנו חושבים.
"ועכשיו לענייננו", התאפס המנהל, "אני מצטער שלא יכולנו לנהל את השיחה הזאת בטלפון, פשוט רק לבת שלכם יש. ולמען האמת זו הסיבה שקראתי לכם".
הזוג כל עשו אונם כאפרכסת. מה הסיכוי.
"לצער הבת שלכם מדרדרת את כל השכבה. מציאות של טלפון, טיפוש כלל שיהיה, בסביבת בית הספר משפיעה לרעה על כל התלמידים".
כל בלע את העלבון במאמץ ניכר.
"בתחילת השנה החלטנו יחד עם כל ההורים שלא ממצאים טלפונים עד כיתה ז' מטעמים חינוכיים וגם כדי לא לבייש את הילדים שאבא שלהם לא ממצאן. כל ההורים עמדו בזה יפה מאוד, אבל תמיד יש את הזוג הזה שצריך להיות יוצא דופן".
"אני לא מבינה, היא מוציאה את המכשיר מהתיק בזמן הלימודים?" שאלה גברת כל.
"נו באמת, היא לא מצליחה להכניס אותו לתיק מרוב שהוא גדול!" המשיך המנהל, "ולא תגידי שיש הצדקה לגודל של המכשיר הזה, אפילו סנייק אי אפשר לשחק בו".
כל המסכן התחיל להתחרט שלא פיתח את הרעיונות היותר פשוטים שלו כמו דבק דו-צדדי או קש כזה שמתעקל.
"אני אמרתי לו שזה רעיון רע לתת לילדה טלפון", הצילה את עצמה גברת כל, "אבל הוא עקשן, אתה יודע איך זה ממצאנים".
"בוודאי שאני יודע", ענה המנהל, "יש לי בן דוד ממצאן שבדיק עכשיו עובד על משהו מטריף, קש שמתעקל!"
כל התחיל לאבד את זה.
כל האומלל חזר הביתה עם הזנב בין הרגליים. הוא התכנס בחדרו יחד עם הטלפון הטיפוש שלו וניסה לחשוב מה הוא יכול לעשות כדי לנקום במנהל ובחבורת ההורים שלא העריכה נכון את גאונו. למזלו אדיסון כבר המציא את הנורה ואכן אחרי שעה נדלקה אחת כזו מעל לראשו של כל כדי לסמל רעיון.
הוא החליט לקבל את הביקורת בחדווה והתחיל מיד לעמוד במרץ על טלפון חכם יותר. אם רק ימצא טלפון מספיק חכם, כך חשב לעצמו, אפשר יהיה לשלוח בו הודעות ולפתוח בו עשרות קבוצות ייעודיות שבהן הורים ומורים יקבלו עדכונים יומיומיים ויוכלו לנהל בהן אינספור דינני סרק שיגרמו לכולם להתחרט על היום שבו נולדו ולהתחנן לטלפון קצת יותר טיפוש. נקמה מושלמת מזו אי אפשר להמציא. ●

אלכסנדר גרהם בל המציא את הטלפון ואז ישב לשתות כוס קפה מתוך מחשבה שבזה הוא עשה את שלו. לגברת כל היו תוכניות אחרות.
"אלכסנדר, שכוויח על המצאת הטלפון", היא פתחה בז'רגון שהיה מקובל אז, "באמת חילך לאורייתא, אבל צריך לדבר על מריאן".
מריאן הייתה בתם של הזוג כל, שבאותו חורף עלתה לכיתה ד' בבית הספר היסודי רמב"ם שבאדינבורו, סקוטלנד. אני לא ממצא פה כלום, הכול מתועד בספרי ההיסטוריה.
"מה לגבי מריאן?" שאל כל.
"היא עולה לד' ואני חושבת שהיא כבר יכולה שיהיה לה טלפון איתה בבית הספר. חשוב שנדע מה קורה איתה בהסעות, ובימים שהיא חוזרת לבד אני אהיה רגועה יותר אם אוכל ליצור איתה קשר".
"נשמע, אני המצאתי את הטלפון הבוקר", התעצבן כל, שקיווה לכמה דקות של תהילה לפני ההתמסחרות הבלתי נמנעת, "למה את כבר קופצת לתת לילדה טלפון?"
"אני לא רוצה שהיא תהיה היחידה בשכבה שאין לה".
"משוש חיי, נשמת אפי", הפציר בה כל, שוב בז'רגון העממי דאז, "איך לכל השכבה שלה יהיה טלפון אם אף אחד עוד לא יודע שזה קיים?"
"נו אתה יודע איך אנשים מדברים..."
"כן, לא דרך טלפון!" התרגז כל, "אז אין סיבה שהם יידעו שקיים אחד כזה".
"עכשיו אתה סתם נכנס איתי לפניות במקום להגיד מה באמת מפריע לך". אשתו של כל פלירטטה עם הפסיכואנליזה הרבה לפני שזה היה פופולרי. "אתה מפחד מהאמירה הערכית שבמעשה הזה, ממה שאנחנו משדרים לילדה בכך שאנחנו נותנים לה טלפון".
"על מה את מדברת, למען השם?"
"שטלפונים בגיל הזה זה אולי לא מתאים. אבל אני יכולה להרגיע אותך, אנחנו ניתן לה רק טלפון טיפוש".
אלכסנדר כל המסכן לא ידע בזמנו שמה שהוא המציא היה למעשה הטלפון הטיפוש בכל הזמנים. אבל גברת כל, אפעס, ראתה את הנוהל פלוס לא מאוד העריכה את בעלה באופן כללי.
"זה טלפון גאוני, על מה את מדברת?!" התרעתה כל.
"גאוני גאוני", אמר גברת כל בטון מזלזל שישב עליה יופי, "אפילו סנייק אי אפשר לשחק בו".
"לא אמורים בכלל לשחק בטלפון!" השתגע כל.
"אתה תמיד מוצא סיבות להתווכח", התעצבנה אשתו, "אוימנם המצאת את הטלפון אבל אתה לא יודע להקשיב".
אתם כבר מבינים שלגברת כל היה טאץ' דרמטי חסר תחרות ונטייה לא בריאה לפומפוזיות. באופן אירוני הממצאן הדגול לא הצליח להמציא תירוץ מוצלח בשלוף וכך נאלץ להיעתר לתחנוניה של אשתו.
למחרת מריאן עלתה עם הטלפון להסעה והשתדלה לא למשוך

"אני לא מבינה, היא מוציאה את המכשיר מהתיק בזמן הלימודים?" שאלה גברת כל.

"נו באמת, היא לא מצליחה להכניס אותו לתיק מרוב שהוא גדול!" המשיך המנהל, "ולא תגידי שיש הצדקה לגודל של המכשיר הזה, אפילו סנייק אי אפשר לשחק בו".

כל המסכן התחיל להתחרט שלא פיתח את הרעיונות היותר פשוטים שלו כמו דבק דו-צדדי או קש כזה שמתעקל

מוזמנים לגלות את הצפון כפי שלא הכרתם!

מדרשת הגולן מזמינה את בני ה-50+
לגלות את הצפון בסדרת סיורים בהם נטייל,
נחווה, נצפה, נכיר ונטעם מפלאי האזור

הסיור הקרוב: **19-20.10 כ"ד-כ"ה תשרי**
טבע, היסטוריה
ואנשים בסובב כנרת
סיור מרתק המשלב היסטוריה, מורשת ונופים מרהיבים

משרד פרסום OK

1-2.11.22 ז'-ח' חשון **לבחור נכון**
27-29.11.22 ג'-ה' כסלו **מסע הר לעמק 1**
26-27.12.22 ב'-ג' טבת **מסע הר לעמק 2**
22-24.1.23 כ"ט טבת ב' שבט **חורף, זרימות ומפלים**
6-8.2.23 ט"ו בשבט, ט"ו-י"ז שבט **טובה הארץ**
12-14.3.23 י"ט-כ"א אדר **פריחה ולבלוב**
23-24.4.23 ב'-ג' אייר **"בעז רוחם" - במשעולי זיכרון הגבורה בגולן**
8-10.5.23 י"ז-י"ט אייר (ל"ג בעומר) **"אל המעיין" - סיור מיוחד בעמק המעינות**
4-6.6.23 ט"ו-י"ז סיון **"הדובדבן שבגולן"**
- נסיעה ברכבים פרטיים -

הכל כאן!
לינה וכלכלה
בבית הארחה
מדרשת הגולן
ומדריך בכיר

(כולל א. ערב, א. בוקר,
צהריים נארזת והדרכה צמודה)

580 ₪ לאדם בחדר זוגי דו-יומי
895 ₪ לאדם בחדר זוגי תלת-יומי

זה הסיור השני שלכם?
מגיע לכם 5% הנחה
סיור שלישי?
מגיע לכם 10% הנחה

לפרטים והזמנות:

04-6678888 ☎ 050-8910891 בהודעת וואטסאפ בלבד

www.mhg.rgl.org.il באתר | mhg@mhg.org.il ✉

דביר שרייבר
dvirbe7@gmail.com

איזה מלך

לא רבים יודעים, אבל לאליזבת המנוחה ולי היה קשר חברי שרק אני ידעתי עליו. מה שמוביל אותנו לשאלה למה, בעצם, אין לנו מלך משלנו

בשבעים שנות מלכותה מינתה שישה עשר ראשי ממשלה, ממש כמו אצלנו. המלכה אליזבת

אז למה להם יש מלך ולנו לא? אם יש לנו רחובות על שם המלך שאול, המלך דוד, המלך שלמה, המלך ג'ורג', המלך אגריפס וזוהר ארגוב, למה שלא יהיה לנו באמת מלך? אבל מלך אמיתי, כזה שהעם שותק ומצדיע לו (או יותר טוב - משתחוה) והולך אחריו באש ובמים, כמו שבני גנץ אוהב

מלכה אמיתית לא צריכה להכניס לרשימה שלה את אביר קארה ויום טוב כלפון, להעיף את כלפון, להחזיר אותו, לזרוק את קארה, להחזיר אותו בנימוק שמה שקרה קארה, שוב לבעוט אותו, לכרות ברית עם יועז הנדל, להיזכר שבעצם הלב שלה תמיד היה שייך לברודני, לשמוע מברודני שהמפלגה לא מרשה לו להיפגש איתה ביחידות, להשתלט על המפלגה, לנטוש אותה, לחזור אליה, להבטיח לא לשבת עם מרצ, לשבת עם מרצ, להחזיר את כלפון, להעיף אותו, לשאול את עצמה מי זה כלפון, ובסוף, כרגיל, להשאיר מאחוריה עוד בית יהודי הרוס. מלכה אמיתית לא צריכה בית יהודי - היא גרה בארמון ויש לה קואליציה של האחים המוסלמים. מלכה אמיתית גם לא צריכה לשחק אותה כאילו הלב שלה בימין לפני הבחירות, כי אין בחירות. נו, אז לא עדיף שלטון מלוכני במקום הקטע המעצבן הזה של העם שעלול לצאת בהמוניו לקלפיות ולהעלות את כוחות האופל?

המלך צ'ארלס בסליחות

עד שבג"ץ יבחר לנו מלך, לא נותר לי אלא להתגעגע למלכתנו האהובה עליזה ב'. לא רבים יודעים, אבל אליזבת ואני היינו בקשרים טובים, עד כמה שבריטים מסוגלים להיות בקשר. היא אומנם מעולם לא הזמינה אותי לתה של מנחה (אני בדרך כלל הולך למנחה גדולה), גם לא לחתונות של ויליאם והארי (הם העדיפו חתונה צנועה בחוג המשפחה) ואף פעם לא הציעה להעניק לי תואר אבירות (אני לא צריך, גם ככה אשתי אומרת שאני מתנהג בבית כמו נסיך), אבל אני יודע שהיא העריכה אותי לפחות כמו שאני הערכתי אותה, אם כי מעולם לא דיברנו על זה. בעצם מעולם לא דיברנו.

אבל בכל פעם שהייתי רואה אותה בטלוויזיה הייתי מנופף לה כמו מכר ותיק, והיא הייתה מנופפת לי בחזרה ובכלל לא היה אכפת לי שכולם חושבים שהיא מנופפת להמון, אם היא בכלל הייתה מצליחה לנופף עם הארנק המטופש הזה שתמיד היה תלוי לה על המרפק. בתור מקורב למלכות גם צפיתי באדיקות בכל העונות של 'הכתר' ואני חושב שהיא הייתה מצוינת, אם כי המשחק שלה היה לעיתים קצת מאופק מדי לטעמי, אבל אולי זה רק אני. וכשכולם עקבו בדאגה אחר מצבה הרפואי ושאלו איך בריטניה נערכת לעידן שאחרי אליזבת, אני גיחכתי לעצמי ושאלתי איך אליזבת נערכת לעידן שאחרי בריטניה. והיא, היא הייתה מחייכת במסתוריות ונעלמת במעבה הארמון הרעוע שלה, כנראה כדי להגיד לצ'ארלס שהסיכוי שהוא יירש אותה אי פעם שווה לסיכוי שאנגליה תזכה באליפות העולם בכדורגל.

אבל הנה, אליזבת כבר לא איתנו ובריטניה עדיין כן (נכון לשעת כתיבת שורות אלה), וצ'ארלס הגיע למלכות בדיוק בחודש אלול כדי לתת לכל ראשי הישיבות בעולם חומר חדש לשמו"סים על מלך בשר ודם לעומת מלך מלכי המלכים, וגם הוא עדיין לא הזמין אותי לתה אבל יש סיכוי מסוים שבמוצאי שבת הוא יגיע לסליחות (הוא אשכנזי). דווקא יכול להיות מזה סיפור חסידי נפלא על המלך שיצא לשדה ואף אחד לא זיהה אותו כי הוא היה לבוש כפשוט עם, ואז הוא אמר למתפללים ההמונים שעם שאומר סליחות במשך אלפיים שנה בוודאי יזכה לבנות מחדש את בית המקדש. בעצם ערבבתי שני סיפורים לא קשורים. עזבו, לא משנה.

מה שכן, בעוד חודשיים יש מונדיאל ואנגליה משתתפת בו. רק אומר. ●

לחץ מסוים נרשם לפני שבוע בקרב ותיקי גוש עציון, כשמהדורות החדשות בכל העולם בישרו בקול גדול: מלכה נפלה, מלכה נפלה.

הפעם, ברוך ה', הכוונה לא הייתה לנפילה של הגוש (שם קוד: מלכה) בידי הירדנים, אלא למותה של המלכה עליזה השנייה, הידועה גם בשם עליזה ב', שזה בתרגום לאנגלית אליזבת השנייה. נכון שכשהגוש נפל המלכה לא התאבלה, אז למה שאנחנו נתאבל עליה, אבל מצד שני היא עדיין לא הייתה אז מלכה אלא סתם אליזבת. מה עוד שאילו לא היינו מגרשים מפה את האימפריה האדירה שלה הרי אנו ובנינו ובנינו עדיין היינו נתינים של הוד מלכותה, וכל השבוע היו מדברים פה רק עליה במקום לדבר על נושאים חשובים באמת, כמו למשל איך מצילים את המדינה מציפורני ההסתה של הימין.

מה שמוביל אותנו לשאלה למה, בעצם, אין לנו מלך. או מלכה. כלומר אני מבין שכשהקימו את המדינה לא מצאו מישהו פנוי מבית דוד אז החליטו על דמוקרטיה בלי מלך, כמו בארצות הברית, אבל עם ראש ממשלה כמו בבריטניה. רק שלאמריקנים יש נשיא שאפשר להחליף פעם בארבע שנים, ואילו אצלנו מחליפים ראש ממשלה כל יומיים, כמו אצל הבריטים. אבל להם יש מלכה ולנו אין. כלומר עכשיו גם להם אין. מצד שני יש להם מלך.

יש לציין שהמלך הבריטי לא צריך להיות בעל תכונות מיוחדות אלא רק להיוולד להורים הנכונים. אצלנו, בגלל שאין לנו מלך, ראש הממשלה הוא זה שלא צריך להיות משכיל, או איש מעשה, או סתם אחד שמבין על מה הוא מדבר, מספיק שהוא נולד להורים הנכונים. או מרמה את הבוחרים שלו וככה הופך לראש ממשלה לכמה דקות ונעלם בתהום הנשייה כבנט שאין לו הופכין. גם בבריטניה זה ככה, לכן בשבעים שנות מלכותה הספיקה אליזבת להכתיר שישה עשר ראשי ממשלה, מהם ארבעה רק בשש השנים האחרונות. כמו אצלנו.

עוד בית יהודי הרוס

האמת היא שאנחנו והבריטים דומים הרבה יותר ממה שאנחנו חושבים: הם מנומסים וגם אנחנו נמסים, בעיקר בקיץ. הם נוהגים בצד שמאל, וגם אנחנו עוקפים מימין. הם משתמשים בביטויים כגון "סר", "סלח לי" ו"תמהני", וגם אצלנו ליברמן מכנה את ביבי גבלס וסטאלין וחלאת המין האנושי, ומוסי רז צועק על תלמיד תיכון אקראי שיסתום ומסולק משם מיד. התלמיד, לא המוסי. אה, ואצל הבריטים לא נלחמים על המלוכה אלא יש סדר מדוקדק של הטוענים לכתר, וגם אצלנו אנשים לא הולכים מכות על שטויות אלא רק זורקים אחד על השני כסאות כתר.

אז למה להם יש מלך ולנו לא? אם יש לנו רחובות על שם המלך שאול, המלך דוד, המלך שלמה, המלך ג'ורג', המלך אגריפס וזוהר ארגוב, למה שלא יהיה לנו באמת מלך? אבל מלך אמיתי, כזה שהעם שותק ומצדיע לו (או יותר טוב - משתחוה) והולך אחריו באש ובמים, כמו שבני גנץ אוהב. למה באמת אין לנו מלך?

מלך אמיתי לא צריך את העם, העם צריך אותו. הוא לא צריך להתייעץ עם אף אחד, הוא לא צריך להתחשב באף אחד, יש לו סמכויות מוחלטות ומעליו נמצא רק היועץ המשפטי לממשלה. מלך אמיתי יכול לעשות מה שבאש שלו, למנות את מי שבא לו, להבטיח דבר אחד ולעשות דבר אחר לגמרי ואף אחד לא יגיד לו שום דבר, כי כל אנשי התקשורת שופרות לרגליו.

אתר נציג יונתן להיחלוצ בחיים

אחוזת יונתן

הגענו לאחוזת יונתן מנווה דניאל. מצאנו מקום הנותן לדיירים ביטחון ושלוות נפש. הקהילה החדשה מאד חמה וכבר מרגישים ה"ביחד". ביד בנימין מגוון שירותים לגיל השלישי. פשוט האחוזת מקום טוב לחיות בו!

מנחם וחני פרסוף

3 דקות
מכביש 6

בית כנסת ומרכז
מסחרי במתחם

נוף כפרי
ואוויר נקי

מרכזי קניות,
תרבות ובריאות
במרחק הליכה

קהילה פעילה
ואיכותית של אנשים
טובים, כמוכם

דירה מרווחת
במיקום מרכזי
על שמכם בטאבו
(ללא פקדון)

חזון קהילתי חדש לבני 55+

חפשו בגוגל:

www.ahuzatyonatan.co.il

אחוזת יונתן יד בנימין

0723950738

אחוזת יונתן
החיים החדשים שלכם

תפילות של במבה ותפוח

מעגלי החיים משתנים עם השנים, ובכל תקופה תפילות הימים הנוראים מקבלות צבע אחר. צריך רק להיזהר שהצימאון שלנו לקצת רוח ושירת בית כנסת לא יגרום לאחרים להיפגע

רגע של קדושה בפודקאסט

בקיץ האחרון סיפרו לי כמה נשים שאוגוסט עבורן הוא עוד חודש בלוח השנה. חם, לח, קצת פחות פקקים בדרך לעבודה כי כולם בנופש, אבל זהו. בלי עומס על בלוטת נקיפות המצפון, בלי ג'יגול של בית עבודה, ובלי הורדת ילדים מהקירות בשל שיעמום יתר. סתם חודש חיוור. הן כולן אימהות שהילדים שלהן כבר בגרו, ועדיין לא קיבלו בקשות לבייביסיטר על הנכדים. וואלה, אמרתי לעצמי, יום אחד זה יגיע גם אליי, האטרף יעבור.

החיים כל הזמן משתנים. כשאנחנו ילדים אוגוסט הוא חלק מאופק צבעוני פתוח לרווחה, כשגדלים הוא יכול להיות חופשה גדולה בתוך לימוד של תואר, חלק מבין הזמנים שבין שנות ישיבה, או סתם חודש של עבודה. כשמגיעים הילדים, הוא מחסום שצריך לחרוץ בו דרך כדי לחצות אותו בשלום, וכמה שנים אחר כך הדרך שוב פתוחה ומשתבצות בה לאט לאט, בנחת, קייטנות נכדים לפי בחירה.

וכמו הגישה לחופש הגדול, כך החיים גוזרים עלינו את אופי התפילות בימים הנוראים. בתחילת היסודי זו מחברת חגים יפה ומקושטת וסיור נרגש בבית הכנסת השכונתי כדי לשמוע שופר, אחר כך הצטופפות עם אבא או אמא בזמן התקיעות ובדיקה מתמדת כמה דפים עוד נשארו לסוף התפילה. כמה שנים אחרי זו כבר תפילה שלמה עם כוונות להצלחה אישית ולאומית ועולמית, ואחר כך, אם הברכה שורה - חתונה וילדים, ושנים של זיגוג וחוסר יכולת להתפלל, ושאיפה לעלות לגבהים, והתרסקות עם הבמבה וחתיכות התפוח בחצר בית הכנסת, ומאמץ זוגי משותף של חלוקה בין תפילת ותיקין שלו וקצת תפילה שלה, וככה עד שגם לזה יש סוף טוב וחוזרים לתוך בית הכנסת.

חשוב ליכור שכל כמה שנים חולפת תקופה, ושגם כשמאוד רוצים להיות חלק מהקהל הגדול והקדוש, לא תמיד אפשר. ויש שנים שבהן הקדושה תורגש באיזה ערב לימוד או פודקאסט שהאזנתם לו בדרך, כי אי אפשר להתפלל עם הילדים, והעייפות מכריעה את הדעת ומה הטעם בכל התפוח בדבש הזה ועל מה אמורים לכוון בכלל בתקיעת השופר. "לכול זמן ועת לכל חפץ" זה לא רק פסוק יפה בקהלת, אלא מעגל החיים שלנו, שהכול מונח במקומו, בקצב שלו. גם אם לפעמים יש עיכובים בין השלבים. ויש.

ושרק לא נתבלבל. שלא, מרוב צימאון לקצת קדושה ורוח בין כל הריצות והבישולים, ניכנס לתפילה למרות שזה לא מתאים לילדים, ונהסה את החמודים, ונבאס את המתפללים ונצא מתוסכלים. ושלא יקרה שמרוב שאנחנו רוצים לבקש על הילדים שנה טובה, נשאיר אותם בלי השגחה ראויה, בלי עין פקוחה, בחצר בית הכנסת או בגינה הסמוכה, מתוך אמונה תמימה שכולם בשכונה הם אנשים טובים. לא, אי אפשר לסמוך, אסור לסמוך. החגים הם זמן מועד להטרדות ולתקיפות של ילדים. ואם אנחנו לא נהיה שם בשבילם, אז מי?

עוד יהיו שנים של תפילות ובית כנסת וכובד ראש, אני חוזרת ומשננת לעצמי כדי שתהיה לי סבלנות, ועד אז אני מודה על שנים ארוכות מאוד של תפילות חטופות, ומתפללת על חברות וחברים שגם הם יצאו מבית הכנסת לפגרה של שנים רבות. שיהיו עסוקים בטיטולים ומוצצים וטיולים, ויתגעגעו לשירת היחד המרגשת של בית הכנסת. הלוואי. ●

איור: שאול גרד

כשהבעל תוקע בירך "לשמוע קול שופר" והקהל ענה בהתרגשות אמון, נכנסנו לחדר לידה. איתנו פסעו פנימה תעודת הזהות, תוצאות של בדיקות והאולטרסאונד האחרון, וגם פסוקי מלכויות זיכרונות ושופרות, והתפילות על בריאת האדם, וכל התחינות לחמלה, האזנה והקשבה. כולם נדחסו איתנו לחדר אחד, לדקות מאומצות של חיל ורעדה הכי מוחשיים שיש. להרגשה שאפשר לגעת בה, שאלוקים כאן איתנו, מכון ומנווט ומשגיח.

יש לי בת שכולם זוכרים לברך אותה ליום הולדתה. כולם זה לא רק ההורים, האחים או הדודים, כשסבא דואג לתזכר צד אחד של המשפחה וסבתא את הצד השני. אני מתכוונת לאנשי הקהילה, לחברים שאפילו לא תמיד זוכרים את ימי ההולדת של הקרובים להם. כולם תמיד אומרים לה (ולי) מזל טוב בחיוך רחב, בלי לפספס, ומוסיפים ים ברכות ואיחולים. איך זה קרה? ובכן, הנערה בחרה תאריך מיוחד מאוד להגיח בו לעולם. היום הראשון של השנה.

היום הרת תינוקת

ראש השנה בכלל לא היה התאריך המיועד, ובכל זאת הגעתי לעשות את החג אצל ההורים עם בעל, שני ילדים ותיק לידה מוכן. אבל לא הסתפקתי בזה. כמה שעות לפני הדלקת נרות הגדלתי לעשות ונכנעתי לדחף פנימי, לעשות סיבוב בבית החולים הקרוב למקום מגוריהם. שיהיה.

החג התקדש, החלה נטבלה בדבש, הסימנים בורכו בכוונה מיוחדת, ובאמצע הלילה הציירים קטעו את שנותי. כמה שעות אחרי, כשהבוקר כבר האיר והעולם התארגן לתפילת שחרית, אני הקשבת להתרחשויות בתוכי ולא יכולתי להדחיק. הכאבים והתדירות היו ברורים מדי. זה זה.

מה עושים עכשיו? מה עם התפילות של ראש השנה? זה הרי שיאו של חודש שלם, של שנה שלמה. ובכל זאת הבנתי שאין דרך לדחות את האירוע. בעלי נשאר איתי בבית. התחלנו להתארגן. כשהקהל בבית הכנסת אמר פעם אחר פעם "למנצח לבני קורח מזמור", אנחנו נכנסנו למונית. כשהבעל תוקע בירך "לשמוע קול שופר" והקהל ענה בהתרגשות אמון, נכנסנו לחדר לידה. איתנו פסעו פנימה תעודת הזהות, תוצאות של בדיקות והאולטרסאונד האחרון, וגם פסוקי מלכויות זיכרונות ושופרות, והתפילות על בריאת האדם, וכל התחינות לחמלה, האזנה והקשבה. כולם נדחסו איתנו לחדר אחד, לדקות מאומצות של חיל ורעדה הכי מוחשיים שיש. להרגשה שאפשר לגעת בה, שאלוקים כאן איתנו, מכון ומנווט ומשגיח.

שעתיים וחצי אחרי, כשבבית הכנסת נשמו לרווחה בסוף מאה תקיעות שופר ומתפללים בירכו זה את זה בכתיבה וחתומה טובה, אנחנו חבקנו בזרועותינו תינוקת יפהפייה, בריאה ושלמה. זו הייתה תפילת ראש השנה הכי משמעותית שהייתה לי. לא אמרתי פיוט אחד, אף לא מזמור אחד מסודר; לא יכולתי וגם לא הייתי זקוקה לזה. הרגשתי את יום הדין בכל איבריי, ואת פלא הבריאה בכל גידיי. היום הרת עולם.

ח"י שנים עברו מראש השנה ההוא (מזל טוב לידה נהדרת, איך גדלת לנו פתאום), ומאז לא היה לי עוד ראש השנה כזה. יש אירועים שאי אפשר לשחזר. גם יום כיפור באותה שנה היה אחר מכל ימי הכיפורים, אבל בכיוון אחר לגמרי. הייתי מותשת. שני ילדים ותינוקת קטנטנה, שזכתה לקבל ביום הקדוש הזה את שמה, ושתי חברות שהגיעו עם הילדים שלהן כדי לשמור על הקטנים שלי ועללי ושלחו אותי לישון. מה התפללתי אז? האם אמרתי איזה וידוי? חטפתי איזה "שמע ישראל"? לא בטוחה. השיח עם ה' חשוב לי מאוד מאוד, בטח בימים הנוראים. אבל הייתי עסוקה בחיים עצמם, או נכון יותר - בלחיות אותם.

לוויתן הפרויקט הלאומי

שנת בטחון אנרגטי

גם בשעת טלטלה בשוק האנרגיה העולמי
אנחנו ממשיכים להפיק גז טבעי כחול לבן
ושומרים על יציבות משק האנרגיה בישראל
שנה טובה לכל בית ישראל

"בית הספר שלנו עבר מהפך בזכות רשת אורט"

חדרי סייבר, מחשב לכל תלמיד ומגמות טכנולוגיות מתקדמות: הכירו את המהפכה הציונית-דתית של רשת אורט שלא מזניחה גם את הקודש. "הרשת מעודדת מאוד את תחום הקודש ומחזקת אותו" // **דביר עמר**

דומות לאיכויות ולהשקעות המבניות של הרשת. הפן השני למהפכה הוא מגמות טכנולוגיה עילית. "בקרוב המגזר הדתי-לאומי ישנו רצון הולך וגובר לשלב מדע וטכנולוגיה. הילדים שלי למדו בשיבות תיכוניות. הם בעיקר למדו את המקצועות הנדרשים לבגרות ומעולם לא למדו במגמות כמו מערכות רפואיות, רובוטיקה, אלקטרוניקה, אדריכלות או עיצוב. אצלנו ברשת כל אולפנה או בית ספר

הכללי, אך כאמור לאור פניית הרשויות אלינו לצרף גם את הישיבות והאולפנות אנחנו ניגשים למכרזי ניהול במוסדות אלו". מגמת ההצטרפות של מוסדות חינוך מהמגזר הדתי-לאומי נובעת גם מהרמה הגבוהה של רשת אורט באיכות, במצוינות ובחדשנות, מה שגורם לראשי המועצות והערים לרצות להשתייך לסטנדרטים הללו. "ראשי המועצות והערים שואפים שההשקעה בחינוך הממלכתי-דתי והאיכות שלו יהיו

"ההתפתחות נובעת מכמה סיבות. הסיבה העיקרית היא שיותר ויותר רשויות מקומיות רוצות שרשת אחת תנהל את החינוך בהן. זו מהפכה אמיתית", אומר צביקה פלג, מנכ"ל רשת אורט. "המהפכה הזאת כבר מיושמת בבית שאן, בקריית גת, בקריית שמונה, במעלות, בטבריה ובעפולה, ועוד רשויות כבר מנהלות איתנו משא ומתן במתכונת הזאת. רשת אורט היא רשת החינוך הגדולה בישראל. במשך שנים ניהלנו רק את החינוך

בשנים האחרונות יותר ויותר אולפנות וישיבות תיכוניות מצטרפות לרשת החינוך אורט ישראל. אם לפני כחמש שנים היו ברשת רק שלושה בתי ספר המשתייכים לחינוך הממלכתי-דתי, כיום אלו 28 מוסדות שבהם לומדים יותר מ-8,000 תלמידים ותלמידות. מדובר על כ-13 אחוזים מהחינוך הממלכתי-דתי וכשמונה אחוזים מאורט ישראל, רשת החינוך הגדולה בישראל.

היא ממשיכה, "אבל כניסתה של רשת אורט נתנה לנו הזדמנויות לעלות בעוד כמה קומות. מדובר בשלב חדש של התפתחות - התקדמות תורנית לצד מצוינות לימודית. אנחנו בטוחים שהתוכניות החדשות של הרשת יעשו את פעולתן, וצמיחת האולפנה תימשך כאשר כל האוכלוסיות בעיר יקבלו את התוכן החינוכי המתאים ביותר לכל אחת ואחת".

מאז פתיחת שנת הלימודים ניתן לחוש בשביעות רצון יוצאת דופן בקרב צוות האולפנה, והשינויים מביאים עימם ציפייה ואופטימיות מבורכת. כהן-זדה מדגישה כי לא רק המענים התורניים פותחו ושוכללו אלא גם ההשתדרגות הטכנולוגית. המעבר לרשת אורט פותח בפני תלמידות האולפנה אפשרויות חדשות בזכות תוכניות מוגברות המתאימות למאה ה-21. "המענה שניתן לנו מרשת אורט בתחומי ההייטק והסייבר מעניק אפשרות לכל אחת להתקדם בדברים החשובים לה, כך שגם מי שחשוב לה להתפתח בתחומי מקצועות העתיד תמצא את מקומה באולפנה. הרשת השקיעה בתשתיות ובהיבטים טכנולוגיים בלי פשרות. הם לקחו את הסטנדרטים הכי גבוהים שיקלו להיות בלי לעגל פינות ונתנו את התקציבים הכי טובים כדי ללמד בצורה המקצועית ביותר שיכולה להיות, לרבות השקעה בצוות ובתוכניות".

וזו צמיחה שחיכינו לה במשך כמה שנים. עד היום חלק מהתושבים שלחו את הבנות ללמוד מחוץ לעיר כדי לקבל את מה שהם חשבו שהוא חינוך תורני גבוה יותר. אך כיום האולפנה פיתחה קו תורני עמוק, ובהלימה לכך גם תוכניות לימודיות המיועדות לכל סוגי האוכלוסיות. בנינו יחד עם אורט מערכת שנותנת מענה לימודי-ערכי-תורני לכל הבנות, כולל השתלבות בתוכניות המצוינות של רשת אורט".

כהן-זדה מדגישה כי הכניסה של רשת אורט לאולפנה לא באה לעשות שינוי במובן של הפיכה אלא בקידום הקיים. "חשוב להדגיש כי אנשי רשת אורט למדו את האוכלוסייה בתהליכי עומק ובמשך זמן ממושך כדי להבין את הצרכים. הם לא הגיעו בתחושה של 'בנינו תוכנית למקום, אנחנו יודעים מה נכון לכם', אלא הקשיבו, למדו ובנו איתנו תוכנית שנכונה לנו. היופי ברשת אורט הוא שהם אפשרו לנו להיות מי שאנחנו ולהישאר נאמנים לערכים שעליהם מבוססת השיטה החינוכית באולפנה. הם קלטו אותנו לתוכם באהבה גדולה. אנשי המקצוע ברשת נמצאים לצידנו ומכוונים אותנו בכל אתגר שהאולפנה עומדת בפניו. התמיכה הזאת מאפשרת לי כמנהלת להתעסק בחינוך ובקידום האולפנה".

"אומנם היינו בית ספר מצטיין עוד קודם",

את עצמנו בלמידת עמיתים. בנוסף לכך אני מקבלת ליווי אישי שמאוד מקדם אותי, בפרט ממנהלת האזור שולה מנור, שהיא אישה מקצועית ובעלת ניסיון. אני מרגישה שיש לי עם מי להתייעץ כאשר לפני כן כל האחריות והיוזמה היו מוטלות על כתפיי".

לדבריה, רשת אורט מסייעת לה לעמוד באתגרים הייחודיים של יבנה. "האתגר שלנו ביבנה הוא היותנו המוסד העלייסודי הדתי היחיד לבנות בעיר, מציאות שמחד מזמנת לנו משימת שליחות ייחודית - להיות בית חינוכי לכל הבנות הדתיות מכל קצווי הקשת, ומצד שני מדובר באתגר משמעותי, בפרט בציבור הדתי-לאומי שבו יש גוונים שונים. אנחנו בחרנו להתמודד עם האתגר באמצעות תוכניות רשות ובחירה שעשויות להתאים לאוכלוסיות השונות הן בצד התורני והן בצד הטכנולוגי".

בנקודת קושי זו מחמיאה כהן-זדה לרשת אורט כנותנת המענה האידיאלי. "רשת אורט מפתחת את מקצועות העתיד והטכנולוגיה, ועם זאת מבינה את הצורך התורני של האוכלוסייה, ובשל כך נותנת לנו גב ותמיכה תורנית". אחד ההישגים שבהם היא מתפארת הוא הכפלת מספר הכיתות - משתי כיתות ז' בשנה שעברה לארבע כיתות ז' באולפנה כיום. "הצלחנו להכפיל את הכיתות הצומחות,

מחויבים לשלב מקצועות טכנולוגיה עילית מהמתקדמים ביותר. העתיד הכלכלי של המדינה טמון במקצועות ההייטק".

כר פורה לחינוך לערכים

אחד מהמוסדות החדשים שהצטרפו לרשת אורט הוא אולפנת אורט ביבנה בראשות הילה כהן-זדה. "אנחנו נכנסנו לרשת השנה, והתחושה היא של התחדשות גדולה", היא אומרת בהתרגשות. "במשך שנתיים פעלתי כמנהלת עצמאית כשעל כתפיי מוטלת הייתה האחריות לאתר תוכניות, תקציבים ואפיקים חדשים לקידום האולפנה, וכעת עברנו למציאות חדשה וטובה שבה אני עטופה ברשת אורט. הרשת היא משפחה של אנשי מקצוע שחושפים אותנו לתוכניות חדשות ולקידום לימודי וערכי. למשל, יש ברשת מחלקה בשם 'אורטוב' המפעילה תוכניות מעורבות ועשייה בקהילה. אנחנו מצאנו שהתוכניות הללו משתלבות עם ערכי האולפנה שהם אמונה, מעורבות ומשמעות. יש לנו כר פורה ומאורגן לחנך לערכים שחשובים לנו, ומכאן השמיים הם הגבול. כחלק מרשת אני נהנית מחברת מנהלי חמ"ד שמעשירים זה את זה. אנחנו שומעים על תוכניות ותהליכים חינוכיים שמתבצעים במקומות אחרים ומעשירים

צביקה פלג, מנכ"ל רשת אורט: "בקרוב המגזר הדתי לאומי ישנו רצון הולך וגובר לשלב מדע וטכנולוגיה. הילדים שלי למדו בישיבות תיכוניות. הם בעיקר למדו את המקצועות הנדרשים לבגרות ומעולם לא למדו במגמות כמו מערכות רפואיות, רובוטיקה, אלקטרוניקה, אדריכלות או עיצוב. אצלנו ברשת כל אולפנה או בית ספר מחויבים לשלב מקצועות טכנולוגיה עילית מהמתקדמים ביותר. העתיד הכלכלי של המדינה טמון במקצועות ההייטק"

יוני חזי, מנהל קריית החינוך התורנית מדעית חמ"ד אורט יהודה בעפולה: "אורט ישראל ביחד עם מנהלת האזור הגברת שולה מנור השקיעו רבות בפדגוגיה. הם עשו עבודת חריש עמוקה מחטיבת הביניים ועד החטיבה העליונה תוך יישום תוכניות חדשניות"

במפגש המנכ"ל וסמנכ"לית התפעול הממונה על כל בתי ספר, והרב סתיו הנחה את האירוע מתוך רצון אמיתי למצוא את האופי המתאים דווקא למוסדות שלנו".

הקשר עם הרב סתיו הוא חלק ממהלך לחיבור של רשת אורט עם הציבור הדתי-לאומי. "לדוגמה, השתתפנו ביום עיון מעמיק שעסק בשאלה איך לחבר את התלמידים לתפילה, ולאחרונה התקיים מפגש מיוחד שכותרתו איך אנחנו מרימים מחלקה מיוחדת ונפרדת באורט, מחלקה תורנית". הרב דהן מבקש לפרגן במיוחד למנכ"ל הרשת צביקה פלג. "כל המוסדות התורניים מכירים טובה למנכ"ל צביקה פלג על שיש לו מקום אישי חם ואותנטי למוסדות התורניים, ואכן נעשות פעולות רבות כדי לתת מענה מותאם לאוכלוסייה התורנית. אנחנו רואים כיצד הפעולות הללו קורמות עור וגידים".

לצד המרכזיות של הקודש נבנית בישיבת קריית גת מעצמה של טכנולוגיה. "אנחנו רואים איך הרשת דוחפת קדימה בכל התחומים. תחום הטכנולוגיה והמצוינות הוא התחום הקלאסי שאורט מובילים בו, כגון מגמה מדעית הנדסית, מגמה טכנולוגית שמצטרפת לחמש יחידות בפזיקה. המגמה מבוקשת מאוד ביחידות המודיעין של צה"ל ומכשירה את התלמידים לעבודה טכנולוגית מאוד מתקדמת. הרשת מוציאה תלמידים לתחרויות ולפרויקטים מדהימים ברמה הכי גבוהה שיש, ומבינה מה הייחודיות של כל מוסד, ובמקרה שלנו ישיבה תיכונית. אורט היא רשת מאוד מקצועית

לכן אנחנו יכולים לראות תלמידים דתיים שמחפשים מוסדות שלא דווקא הקודש הוא עניינם אלא התחום הטכנולוגי. לא בכדי אנחנו רואים בקרב התלמידים מוטיבציה גבוהה להיבחן ברמה של חמש יחידות במתמטיקה, בפרט בעשור האחרון".

דווקא בגלל המציאות הזאת מדגישים בישיבת אורט קריית גת את הצורך לשלב כוחות. "צריך לדעת לשים במרכז את הקודש, מתוך אמונה שאנחנו בדור של גאולה ותפקיד התלמיד לפעול בעולם המעשה. בדור הזה אנשים שנמצאים בתפקידים הכי משמעותיים בתחום הכלכלה, הביטחון והמודיעין צריכים להיות אנשי אמונה עם עיניים של תורה".

החדשנות של הרשת לא פוסחת גם על הקודש. "תחום החדשנות שלנו הוא החברותא בקודש. זכינו לפתוח בית מדרש ללימוד תורה אחר הצהריים שאליו מגיעים תלמידים בוגרים וצעירים מרצונם החופשי. הלמידה מתוך בחירה מגבירה את המוטיבציה, וצורת הלמידה מעניינת ומגרה יותר. הרשת מעודדת מאוד את התחום הזה ומחזקת אותו".

אחד הרבנים שעוזרים לישיבה להתקדם אל היעדים שהיא הציבה לעצמה הוא הרב דוד סתיו, יו"ר ארגון רבני צהר. "בשנתיים האחרונות הרשת חברה לרב דוד סתיו שמוביל מענה תורני, ערכי וחינוכי למוסדות התורניים, קרי הישיבות והאולפנות. הרב סתיו מנחה יחד עם הנהלת אורט בראשות המנכ"ל תהליך של בירור והעמקה לחידוד הייחודיות של מוסדות אורט התורניים. זכור לי במיוחד כיצד ישבו

כהזדה מציינת כי יחד עם ההתקדמות הטכנולוגית לא נכון לעשות שינויים במבנה הכיתה. "אנחנו באולפנה מאמינים בכיתות הטרוגניות. יש למוסד שפה שהיא ברורה, יש לנו צוות תורני וקווים תורניים ברורים, אך לכל אחת החפצה בכך יש מקום להשתלב בו. אני מאמינה ששליחותנו החינוכית מחייבת אותנו שלא לסנן תלמידים אלא לקלוט את כולם, כולל כולם, ולסייע לכל תלמידה להתפתח אל ההישגים ובניית האישיות המיטבית שלה. בעיניי זהו ערך דתי-לאומי חשוב ואפשר ליישם אותו".

החדשנות לא פוסחת על הקודש

כל המנהלים שאיתם שוחחנו הדגישו שוב ושוב כי הקדמה הטכנולוגית של רשת אורט בהייטקובסייבר אינה עומדת בסתירה לשאיפות המוסד להיחשב כתורני ביותר. "אצלנו בישיבה יש דגש על מצוינות בכל התחומים, הן בחול והן בקודש", מדגיש בפתח דבריו הרב נתנאל דהן, ראש הישיבה התיכונית אורט קריית גת. "עיריית קריית גת בראשות ראש העיר הכירה היטב את רשת אורט ובחרה לצרף אליה את כל המוסדות העלייסודיים בעיר. מבחינת הישיבה הצירוף לרשת עוזר להתמודד עם העובדה שתלמידים רבים מחפשים את הדרך שלהם לעבודה בהייטק, שהוא תחום מושך ביותר כיום, והם משקיעים את כל מרצם בעולם הטכנולוגי וקצת מזניחים את עולם הקודש.

חוגגים את החגים בגני ירושלים

בואו להנות מאווירת חג מרוממת
ומתוכניות מגוונות ועשירות
בסטנדרט הגבוה של מלון גני ירושלים
ראש השנה/יום כיפור/סוכות

גני ירושלים

מלון וספא

להזמנות:

02-6558888

כשרות גלאט מהדרין

הילה כהן, ראש אולפנת אורט ביבנה: "אנחנו נכנסנו לרשת השנה, והתחושה היא של התחדשות גדולה, וכעת עברנו למציאות חדשה וטובה שבה אני עטופה ברשת אורט"

הרב נתנאל דהן, ראש הישיבה התיכונית אורט קריית גת: "אנחנו רואים איך הרשת דוחפת קדימה בכל התחומים. תחום הטכנולוגיה והמצוינות הוא התחום הקלאסי שאורט מובילים בו, כגון מגמה מדעית הנדסית, מגמה טכנולוגית שמצטרפת לחמש יחידות בפיזיקה. המגמה מבוקשת מאוד ביחידות המודיעין של צה"ל ומכשירה את התלמידים לעבודה טכנולוגית מתקדמת. הרשת מוציאה תלמידים לתחרויות ולפרויקטים מדהימים ברמה הכי גבוהה שיש, ומבינה מה הייחודיות של כל מוסד, ובמקרה שלנו ישיבה תיכונית"

מתן הזדמנויות שוות לכל תלמיד, הצבת יעדים והגשמת חלומות". גם ברמה התורנית ישנה התפתחות משמעותית מאוד המאירה על העיר עפולה והאזור כולו. לצד קריית החינוך התורנית מדעית נפתחה לפני שלוש שנים הישיבה התיכונית-תורנית בראשות הרב חן חניה. הישיבה היא מגדלור ואבן שואבת לציבור הציוני-תורני החפץ בלימודי קודש בחציו הראשון של היום לצד לימוד מקצועות החול ברמה הגבוהה ביותר. הישיבה התיכונית הצומחת מונה יותר מ-80 תלמידים שמגיעים מעפולה והסביבה ומהעיר חריש. המציאות החדשה והמבורכת המאפשרת לכל משפחה לבחור בין חינוך תורני לתורני יותר לצד מצוינות בלימודי החול, מונעת לדברי יוני חזי יציאה החוצה מעפולה כפי שהיה בעבר, וכיום הרוב המוחלט של התלמידים תושבי העיר לומדים בה. "יש לנו בתי ספר דתי עם קו תורני מאוד ברור ועם יעדים מאוד מדויקים בדרך לתעודת בגרות איכותית. אנחנו מכינים את בוגרי המחר ועמלים רבות על חינוך לתורה, דרך ארץ, התנדבות, תרומה לקהילה וגיוס לשירות משמעותי בצה"ל".

מה אתם מתכננים לשנה הקרובה?
"קודם כול לשמר ולהעצים את הקיים", אומר יוני חזי. "להמשיך לצמוח תורנית ופדגוגית מכל הבחינות, גם בקריית החינוך וגם בישיבה התיכונית. פרצנו דרך פדגוגית תוך שיתופי פעולה עם אוניברסיטת בר אילן ומכללת שאנן, ויש לנו רצון להמשיך את שיתופי הפעולה עם האקדמיה ולהפוך כל תלמיד ללומד עצמאי הן בקודש והן בחול. העולם השתנה, המורה אינו מקור הידע אלא מנטור ומתווה דרך, ואנחנו לגמרי שם, מצמיחים תלמידים ובוגרים יראי שמיים, מובילים וזימים עם רצון עז ויכולת להתקדם, להתחדש ולהשפיע ולהביא בשורה לעם ישראל ולעולם כולו".

ספר שעבר מהפך משמעותי מאוד, הרבה בזכות רשת אורט. יש לי הבנה עמוקה בחינוך לאחר 14 שנות ניהול, והשקעה אדירה כזו של רשת אורט ישראל במוסד חינוכי מציבה אותו כבית ספר מוביל בכל הפרמטרים. אני יליד העיר עפולה, תושב העיר, וילדי מתחנכים במוסדות החמ"ד בעיר", אומר המנהל יוני חזי בפתח דבריו. "חשוב לומר: לפני כניסתה של רשת אורט ישראל בית הספר לא היה מזמין, הן בהיבט הפיזי והן בהיבט החינוכי-פדגוגי. חלק לא מבוטל מתושבי העיר עפולה מהציבור הציוני-דתי לא ראו בבית הספר אבן שואבת, וקיבלנו אותו עם מספר קטן של תלמידים".

אי אפשר להגדיר את השינוי שבית הספר עבר אלא במילה אחת: מהפך. "כיום, לאחר שלוש שנים, בית הספר מונה כ-320 תלמידים ומוביל באחוזי הזכאות לבגרות עם כ-90 אחוזי זכאות בתש"פ ובתשפ"א. אחוז המסיימים חמש יחידות לימוד באנגלית הוא הרבה מעל הממוצע הארצי. אין ספק שהשונות עם ראש העיר מר אבי אלקבץ וממלא מקומו ומחזיק תיק החינוך הציוני-דתי מר חביב פרץ תרמה לכך בצורה ניכרת".

הדרך אל היעד הנכסף הייתה לא אקראית בעליל, אלא מחושבת ויסודית. "אורט ישראל ביחד עם מנהלת האזור הגברת שולה מנור השקיעו רבות בפדגוגיה. הם עשו עבודת חריש עמוקה מחטיבת הביניים ועד החטיבה העליונה תוך יישום תוכניות חדשניות, עבודה מבוססת נתונים וביסוס סדיריות. פתחנו מגמות טכנולוגיות אטרקטיביות שמתאימות למאה ה-21, כאשר גולת הכותרת היא 15 יחידות סייבר בסוף כיתה י"ב לצד מגמות כמו תקשוב, ביולוגיה, כימיה ופיזיקה. רשת אורט השקיעה רבות במעבדות, בחדרי סייבר ובמחשבים, אלו המשאבים הפיזיים שעוזרים לתלמידים. באורט השמיים הם לא הגבול, יש

בתחום הטכנולוגיה והיא מתווה דרך של מצוינות המשלבת קודש וטכנולוגיה, תוך הבנה שגם שם אנחנו צריכים להיות הטובים ביותר". מבחינת הרב דהן אחד מהסודות להצלחה של רשת אורט הוא השיח המשותף. "יש הרבה שיח של שיתוף פעולה וחשיבה פדגוגית חינוכית משותפת. אנחנו המנהלים נפגשים בסדנאות ובהשתלמויות ומקיימים חשיבה משותפת".

המאמץ של ישיבת אורט קריית גת נושא פירות. ברשימת בתי הספר המצטיינים שיקבלו השנה תגמול דיפרנציאלי ממושרד החינוך נמצאת הישיבה שלהם, לצד עוד שישה תיכונים מהעיר. "ידה של רשת אורט מאוד נוכחת בהצלחה, בפרט מאהר נסאר אלדין, מנהל האזור מטעם הרשת, שמוביל את כל תהליך המצוינות במוסד עם מעקב אחרי כל תלמיד וירידה לפרטים הכי קטנים. לאורט יש שיטה איך להגיע למצוינות. מדובר אומנם בתהליך מקצועי ארוך, אבל הוא נותן פירות בזמן סביר".

מה היעד שלך לשנה הקרובה?
"היעד שלנו לשנה הקרובה הוא לתת דגש על פעילויות של קודש, בפרט בתחום בית המדרש, לעסוק בערכים הקשורים בקודש וביהדות ובמקביל לשמר ולחזק את ההצלחה בכל תחומי המדעים. 100 אחוזים מבוגרי תשפ"א זכאים לבגרות, ויותר מ-50 אחוזים מבוגרי תשפ"ב נבחנו ברמה של חמש יחידות במתמטיקה. הצלחה היא עלייה במספר התלמידים שלומדים במגמה המדעית - 20 תלמידים בכל שכבה, מגמה שנפתחה בישיבה בתחילת השנה שעברה. המגמה להמשיך לכוון את התלמידים למוסדות תורניים כמו ישיבות הסדר ומכינות, מסלולים שייתנו להם עוגן תורני ערכי על גבי המקום המאוד מתקדם שהם נמצאים בו מבחינה מדעית-טכנולוגית. בסוף שנת תשפ"ב כ-96 אחוזים מהבוגרים היו זכאים לבגרות ואנחנו פועלים לעלות בחורף ל-100 אחוזי בגרות".

"השמיים הם לא הגבול"
אם הסיפורים של יבנה וקריית גת הם הצלחה, הכירו את קריית החינוך התורנית-מדעית חמ"ד אורט יהודה עפולה, שם אפשר לומר שמדובר בהצלחה מסחררת של רשת אורט.

"אני מתחיל את שנתי הרביעית כמנהל בית הספר ואני יכול לומר בפה מלא: מדובר בבית

יופי של ריהוט

ירושלים-מישור אדומים-Dcity

תצוגות ענק!

לרוכשים
'מבצע חתנים'
לילה מתנה

Dhotel
ב-1

לקראת החגים המבצע חוזר

70% עד

כל מלאי התצוגה!

SALE

התחייבות אספקה לחג מכל המוצרים שבמלאי

מגוון עצום בחנויות ובאתר:
WWW.YSRIHUT.CO.IL

אצלנו הכל מסי' 1
מבחר
שירות
תצוגה
קטלן את ה' שכר קוף
חנות משלוחים עד 26 חשבוניות באשראי | עד 12 ציורים באישור ERN

מבחר אביזרים/חומרי
אקססוריוז משלימים

לעידכוני מלאי ותמונות: ***2691** | ☎ **050-2751919**

סניף ראשי: א'-ה' 10:00-22:00 | יום ו' 9:30-14:30 | מוצ"ש משעה אחרי צאת השבת עד 23:30

סניף ראשי ירושלים: קניון רמות חתנים וכלות: Dcity קומה 1 | עודפים: Dcity קומה 2
מציאות ויד 2: האוגדה 15, מישור אדומים - בקרוב! ריהוט גן ומסעדות: האוגדה 15, מישור אדומים - בקרוב!
יוקרה: בני ברק | סניפים בקהילה: ביתר עילית | מודיעין עילית | אלעד

- מחלקה עסקית: 050-8469993 - הטבות בלעדיות לאדריכלים ומעצבי פנים -

מנייני הסליחות הפכו גם
לאייטם פופולרי שזוכה
לאהדה ברשתות החברתיות.
אילוסטרציה

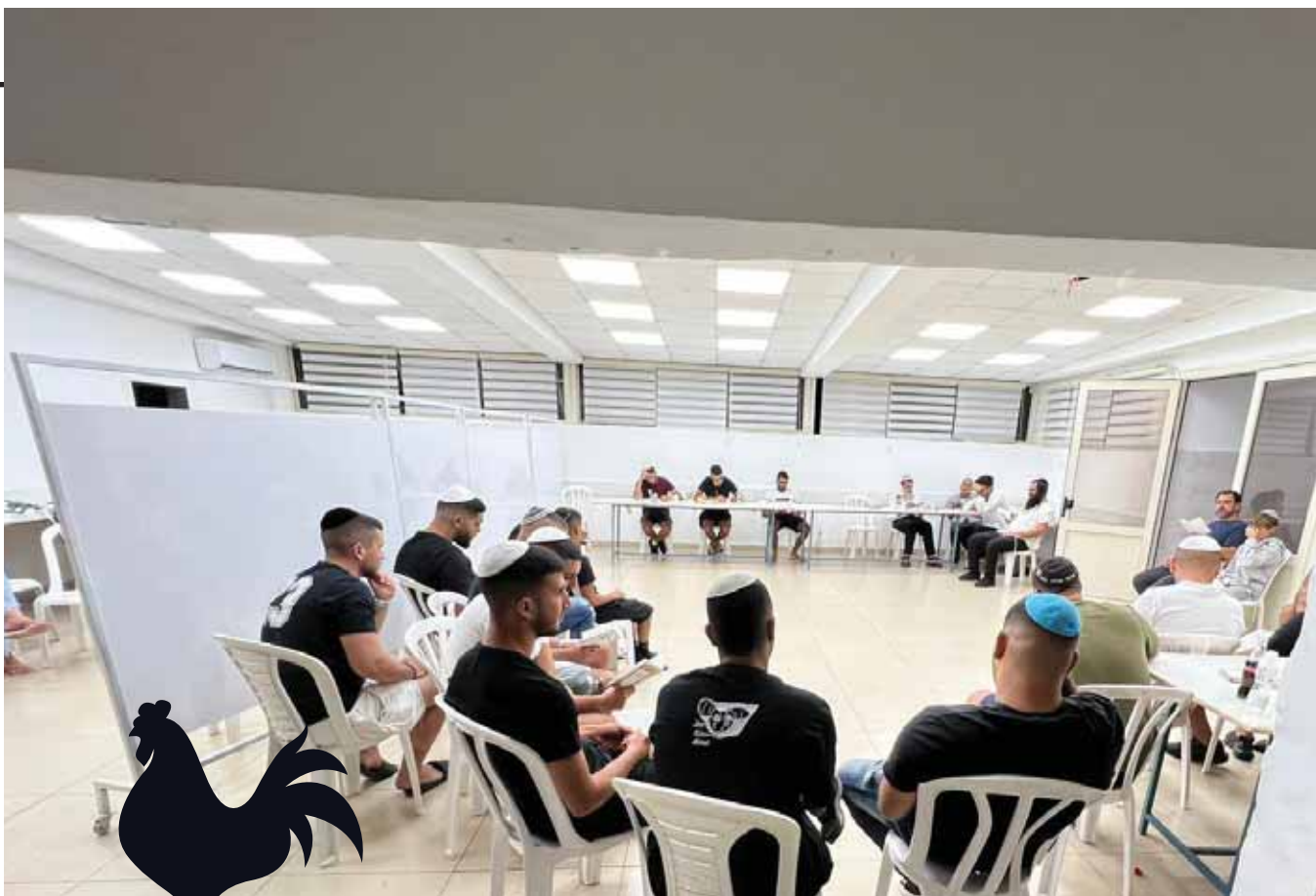
מהצבוררים

לסליחות

דימונה, נתניה, שדרות, כרמיאל וירוחם: מנייני הסליחות בערים מושכים אליהם צעירים שאינם חובשי כיפה אך נהנים מהתרפקות על מסורת בית סבא, חיילים שרוצים זריקת חיזוק לפני היציאה לבסיס, עולים מחבר העמים שמתחברים מחדש ואפילו ילדים שבאים לומר סליחות בזמן מותאם // **דביר עמר**

צילום: יונתן זינדל, פלאש 90

לפני ראש השנה מתקיימת מסיבה ברוב עם למשתתפים. מניין הסליחות בנתניה

לפני כמה ימים הגיע יהודי מלא קעקועים, יוצא חבר העמים, לסליחות בעיר שדרות, למניינו המפורסם של הרב שמעון ביטון. בשבילו זו הייתה הפעם הראשונה שהגיע לסליחות. הנתון הזה לא ריגש במיוחד את הרב ביטון, שלדבריו "הסמל של מניין הסליחות שלנו הוא האנשים הכי מוזרים ורחוקים שבאים ומתחברים. השנה יש רבים כאלו אצלנו שזו פעם ראשונה שהגיעו לסליחות".

אולם ההתלהבות של האדם הזה הייתה חריגה במיוחד. "הוא פנה אליי בסוף התפילה ואמר לי: 'הרב, שמעתי שאתם רוצים רוצים להחליף את הסידורים של הסליחות, ואני רוצה לקחת חלק בזכות', סיפרתי לו שאנחנו צריכים מאה סטים. היו כאלו שנתנו שלושה סטים והיו שנתנו חמישה. היהודי הזה קם ואמר: 'כמה שהם נתנו - אני משלים למאה', כך שלמעשה הוא תרם 64 סטים! מדובר בבחור שכולו קעקועים", מזכיר הרב ביטון, "אתה לא מאמין בכלל שהוא מגיע לסליחות. עכשיו הוא לא מפספס לילה אחד!".

זיווג בזכות קניית השופר

היהודי הזה, אומר הרב ביטון, הוא "סיפור קטן מאין ספור אנשים שבאים לכאן. עם ישראל במקור שלו הוא קודש קודשים. רק צריך להוריד טיפה את הלכלוך והקליפות - ומיד מתגלה הזהרה האמיתי של היהודי. לא סתם באים לכאן בכל מוצאי שבת מעל מאה חיילים וחיילות ומתחברים לסליחות לפני שחוזרים לבסיסים למחרת, או בימי חמישי מיד כשחוזרים מהבסיס".

המניין רק הולך ומתרחב עם הזמן: "בהתחלה היינו המניין היחיד בשדרות של סליחות בחצות הלילה. לאט לאט הפכנו למניין כל כך גדול, עד שהמניין גלש החוצה מבית הכנסת, אין לנו מקום בעזרה. נשים יושבות על כל הרחבה של בית הכנסת ובחורים ממלאים את הספסלים. בלילה שלפני יום כיפור זה מגיע לרמה גבוהה במיוחד של צפיפות, ולכן אנחנו עושים את הסליחות במגרש הכדורגל, שם יש מקום למאות אנשים. אני אומר לכל מיני מניינים של עשרה אנשים שיצטרפו אלינו, ברוב עם הדרת מלך".

יש גם סיפורי ניסים. "קרה לנו נס גדול בסליחות. השופר הישן שלנו התיישן ונחנק. שאלתי בבית הכנסת: מי מוכן לתרום שופר? משהי מהקהל אמרה מיד בלי לחשוב, 'אני'. בירכנו אותה בזיווג, כי מדובר בבחורה בת 42 שהרבה שנים מחכה להתחתן", מספר הרב ביטון. "הלכתי לחנות קנות את השופר והחלטתי לבחור את השופר הכי יקר בחנות, 2,500 ש"ח. איכותי מאוד, כשאתה שם אותו בפה הוא מיד תוקע. התקשרתי אל הבחורה ההיא - מדובר בבחורה חילונית מהשכונה - ואמרתי לה שהשופר יקר. היא ענתה לי: 'אני אתן כמה שעולה'. אמרתי לה: 2,500 ש"ח. היא מיד נתנה את פרטי האשראי ושילמה במקום. לאחר כשלושה חודשים היא באה לתת לי הזמנה לחתונה", ממשיך הרב את הסיפור המרגש. "שנים היא ניסתה שנים להתחתן, וברוך ה' לפני שנה נולד לה בן, עכשיו היא בהיריון שוב. היא הייתה רחוקה, אבל אחרי כמה פעמים באה לסליחות. היא סיפרה לי שאמרה לקב"ה: 'אם אתה עוזב אותי - קח אותי, אין לי בשביל מה לחיות'. אני לא מסוגל לדבר ככה! איזו אמונה, ביטחון והתקברות!".

תופעה מעניינת שבוטלת במניין של הרב ביטון, וקיימת גם בבתי כנסת אחרים ברחבי הארץ, היא הנוכחות הנשית: ישנן יותר נשים מגברים במנייני הסליחות. "אצלנו היחס של נשים וגברים הוא

ברור באמת, כמו שכתוב על גאולת מצרים שבזכות נשים צדקניות נגאלו ישראל, וגם פה רואים את זה".

"כולנו רוצים להתקרב לה"

"גם אצלנו עזרת הנשים מופצצת. נשים שאתה לא מאמין שמגיעות לסליחות - הבגדים, הקעקועים, התספורות. תמיד עזרת הנשים יותר מלאה מהגברים, הן מגיעות יותר", מאשר הרב יהודה תורג'מן, רב קהילה בדימונה. "רואים השנה יותר ויותר צעירים לא דתיים. בפועל הם רוב החברה של המניין - חברה שלא מחוברים לטקסטים, זוכרים אומנם את המנגינות מהשנים שעברו, אבל קשה להם עם השפה של בית הכנסת, להגות את המילים. אנחנו עוזרים להם לפתוח את הסליחות. ולמרות הכול, הם מצביעים ברגליים, אף אחד לא משכנע אותם ואין שום פרסום על הסליחות. אפילו קבוצת הוואטסאפ לא פעילה, גם לא עכשיו, בחודש אלול. הם פשוט מגיעים. אולי מהטיקטוק".

כשרוב החברה לא דתיים האווירה היא אחרת, ואפילו הנראות החיצונית אחרת. בכניסה למניין חונים עשרות זוגות אופניים חשמליים. "יש אומנם מקומות אחרים שעושים סליחות, רב אחד פתח בשכונה ההיא ורב אחר בשכונה האחרת, אבל הצעירים מעדיפים לבוא לפה. הם מרגישים שזה ממש המקום שלהם, עם אווירה יותר משוחררת, משהו צעיר וכיפי בשבילם", אומר הרב תורג'מן. "נהיה פה עניין חברתי חזק מאוד אצל החברה הצעירים לבוא לסליחות, הם מגיעים ממקום פנימי מאוד. הרי הם יכלו לעשות דברים אחרים בשעה הזו, אף אחד לא הכריח אותם, והם בוחרים בסליחות. במשך שעה הם לא מדברים אחד עם השני, רק צועקים את הסליחות, מתלהבים ובאים בשאלות לרבנים. השנה נערכנו לחברה שמגיעים, כי יש עלייה בדרישה למניין הזה. אנחנו מקפידים שמישהו יפתח כל יום את בית הכנסת, שיקבלו את החברה, יניחו בכניסה כמות כיפות שתספיק, יעמדו לצידם ויסבירו להם באיזה עמוד לפתוח".

השיא מגיע בימים שלפני ראש השנה ויום כיפור. "אם ביום רגיל אנחנו נעים על מספרים של בין 200 ל-250 בנים ובנות, בימים שלפני ראש השנה ויום כיפור יש 400 איש, ובחופש הגדול גם כן היה משהו מטרף - חברה צעירים מכיתות ו' עד י"ו".

הרב שמעון ביטון, שדרות:

בהתחלה היינו המניין היחיד בשדרות של סליחות בחצות הלילה. לאט לאט המניין גלש החוצה מבית הכנסת, אין לנו מקום בעזרה. נשים יושבות על כל הרחבה של בית הכנסת ובחורים ממלאים את הספסלים. בלילה שלפני יום כיפור אנחנו עושים את הסליחות במגרש הכדורגל, שם יש מקום למאות אנשים

יש הרבה דרכים להתחזק. יש מועדון שנקרא 'אורייתא' שאני הולך אליו פעם או פעמיים בשבוע, עושים לנו שם גם סנוקר ופינטיבול, ואני בקשר עם הרב יהודה תורג'מן".

התיאור של רוימי מציף שאלה שמרחפת מעל שדרות ודימונה, שבלשונו של הרב אלישע וישליצקי זצ"ל היו מכונות 'ערים טבעיות' - מונח שהרב תורג'מן חוזר עליו. הרי המסורתיות די נוכחות בעיר, ואם כן, מה החידוש הגדול בכך שעוד יהודי שמעולם לא היה בסליחות מגיע? על כך מבקש הרב תורג'מן לחדד נקודה. "לצערו זה שדימונה היא עיר מסורתית לא אומר שההתנהגות ברחוב היא בהכרח מסורתית. יש פה, כמו בכל מקום, אנשים שמבלים, יש מועדונים בבאר שבע, התושבים כאן לא מנותקים ממה שקורה בתרבות. יחד עם זאת, מאחורי כל המסכות יש משהו הרבה יותר חזק שנמשכים אליו באופן מדהים. אין לי דרך להסביר זאת, זה פשוט משהו עמוק מאוד שהם מרגישים. זה מטרף איך כל החברה באים בלי פרסום. מדובר על חברה שאחרי התפילה יושבים עם בנות, ערים כל הלילה ונוסעים לכל מיני מקומות, לא חברה שעושים אחר כך משמר עם צ'לנט. ובכל זאת, אתה רואה שהם מגיעים".

כל אחד קורא פסוק

ההתחברות למסורת ולפיוטי הסליחות נוכחת גם במרחב הציבורי. בשבוע שעבר (ב') נשמעה היטב שירת "אדון הסליחות" של אוהדי בית"ר ירושלים גם בשכונות הסמוכות לטדי. "את הסליחות על המגרש סיפקו השחקנים בצבוב

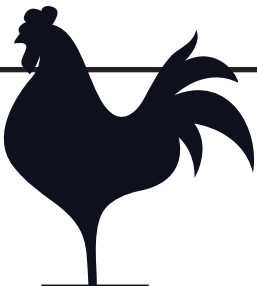
בתוך ההמון תורג'מן מזהה פרצופים מהשנה שעברה, חלקם מזכירים לו שהם לא התראו כבר שנה. לצד זאת יש צעירים רבים שהגיעו לראשונה בחייהם לסליחות. עם זאת, לדבריו, בדימונה "להגיע בפעם הראשונה לבית כנסת בגיל תיכון זה כמעט לא קיים, כי יש לפני כן בר מצווה".

"אצלי זה רגיל ללכת לסליחות, כולם ביחד מתפללים, מאוחדים ביחד", מספר שלמה רוימי, תושב דימונה, תלמיד כיתה י"ב בתיכון עתיד קמ"ג, המגדיר עצמו מסורתי. "אנחנו מגיעים כל לילה ב-12 וחצי ולא צריכים פרסום, לא מהפייסבוק ולא מהטיקטוק, זה לא חדש לנו. כולם אצלנו רוצים לעשות את הסליחות בדימונה, להתחזק ולהתקרב לה". אישית הגעתי השנה פחות מבשנים שעברו, אבל רוצה להגיע כמה שיותר. באופן כללי, אנחנו רואים שכמות האנשים קצת גדלה מהשנים שעברו".

מה עושה לך אמירת הסליחות?

"הסליחות עושות לי הרהור תשובה. אני מסורתי, ומאז שאבא שלי נפטר היה לי קשה ופחות שמרתי שבת, אבל כן מתחזקים ורוצים להתחזק. אני לא לבד מבחינת הסגנון שלי, רוב החברה כאן לא דתיים אלא מסורתיים, ומה שמושך אותם זה להתחזק ולהתקרב לה". כולם מתקברים בסליחות, נמצאים אחד ליד השני, מכירים חברים חדשים ומתפללים".

רוימי מקבל חיוק מאמו: "אמא שלי מחזקת אותי ללכת, היא אוהבת את זה שאני הולך לסליחות ובעצמה מנסה להתחזק, לשמור שבת ולהתקרב לה", גם היא בעניין. אצלנו בדימונה

סליחות צמוד למנחה, ברבע לשש, וכך מגיעים הרבה ילדים. אצלנו נותנים הרבה מקום לילדים, שרים יחד איתם והם מאוד אוהבים את זה. מדובר בחלק מהתוכנית, לא משהו שקורה דרך אגב. בנינו את זה ככה במיוחד כדי שהילדים יבואו יותר".

פרץ מדגיש כי מדובר במניין שמשלב את כל המגזרים: "יש ילדים מסורתיים, חילונים, חרדים ודתיים לאומיים. הילדים אוהבים את הסליחות ובדרך כלל ההורים שלהם באים איתם. בקרב הילדים הגדולים יותר, גילאי 10-12, יש כאלו שבאים לבד ויש שבאים עם ההורים".

נוכחות של ילדים מסורתיים יכולה להיות מאתגרת לפעמים. "הילדים אוהבים מאוד את הסליחות, ואנחנו מצידנו משתדלים לתת להם במה, לכוון אותם 'בוא תשיר' או 'תגיד את הפסוק הזה', גם אם הם לא בדיוק זורמים עם זה או לא מכירים את המנגינה. לא תמיד זה קל, לפעמים מאוד קשה להם לקרוא את המילים, אבל כולם אצלנו בשקט, מקשיבים בסבלנות, כולם מכבדים ושמוחים על כל ילד שבא. הילדים באים בשביל זה, זה אחד הדברים שמושכים אותם".

מניין 'הצעירים' בירוחם פונה לבני הנוער, בגוון של שילוב בין דורות - מנגינות מסורתיות באווירה צעירה. "בירוחם רוב מנייני הסליחות הם בבקרים, שם תמצא את הוקנים הקלאסיים שיושבים עם תה עם שיבא, אלו המניינים שגורמים לך להיות מסורתי. בתי כנסת ברוגע. התפילה יותר רגועה ויש להם את הזמן שלהם ואת הנחת שלהם", מספר דביר מימון, תושב ירוחם. "לעומת זאת, במניין הצעירים קורה משהו מעניין: בית הכנסת הוא של הצעירים עצמם, זו הנקודה. המון צעירים מסורתיים מירוחם, ששרים את השירים המרוקאיים הקלאסיים וכמו כל בית כנסת רבים על 'חושה של משיח'. בניגוד לשאר בתי הכנסת, כאן האדם המבוגר בבית הכנסת מחלק תה לצעירים, והצעיר יושב ונהנה. הכול באווירה מיוחדת. המקום של בית הכנסת נמצא בין השבילים של ירוחם, בקצה הרחוב, עצי דקל מעליו, באווירה כפרית".

מימון מספר על הייחוד של ירוחם מבחינה דתית. "פעם שמעתי את מתנדבי שנת השירות כאן אומרים משהו מעניין: 'בירוחם אין חילונים'. מבחינה טכנית זה לא נכון, אבל מובן מאוד מאיפה זה מגיע, כי פחות או יותר כולם כאן מכירים לפחות סבא או סבתא או קרוב משפחה אחר שמחבר אותם למקום הזה של תפילה. הם לא שומרים מצוות, לבית הכנסת הם מגיעים עם כיפה שחורה או ציצית ודקה אחר כך הם במקום אחר לגמרי, ועדיין זו חוויה רגשית מבחינתם, לא חוויה של חובה. החבר'ה הצעירים בהתלהבות ממש, מבחינתם זה טירוף. הם באש כמו כולם ב'מרום ממרומים' - גם על זה תמיד רבים", הוא צוחק.

לדביר מימון, השיווק של המקום כמקום של צעירים מושך אליו את הציבור. "זה מין שיווק כזה של בית הכנסת מטעם המועצה. ביומיום אולי אין הרבה צעירים, אבל בגלל סצנות כמו הסליחות שקורות מדי פעם, זה נקרא המקום של הצעירים. כמדריך בישיבה התיכונית בעיר אני רואה שגם הצעירים הדתיים באים לשם. יש עוד מנגינים בעיר ב'12 וחצי אבל הם לא מלאים, כי אין את השפה של כאן, שמושכת את כולם. כשהגעתי לפה שאלתי איפה יש סליחות, אמרו לי 'בצעירים'. שאלתי איפה יש סליחות אחרות, אפילו לא הציעו לי משהו אחר, אין להם מושג, זה המניין היחיד מבחינתם". ●

דביר מימון, ירוחם:
הם לא שומרים
מצוות, לבית
הכנסת הם
מגיעים עם כיפה
שחורה או ציצית
ודקה אחר כך הם
במקום אחר
לגמרי, ועדיין זו
חוויה רגשית
מבחינתם, לא
חוויה של חובה.
החבר'ה הצעירים
בהתלהבות ממש,
מבחינתם זה
טירוף. הם באש
כמו כולם ב'מרום
ממרומים' - גם על
זה תמיד רבים

הוא הילדים. צעירים מהגרעין המקומי פתחו לפני כשנתיים מניין סליחות ברבע לשש בערב, בזמן לימוד "אבות ובנים", וכך הילדים הקטנים מצטרפים לסליחות שבין מנחה לערבית. "הקמנו את בית הכנסת לפני שנתיים, ואחד הדברים החשובים בו הוא החיבור של הילדים לתפילה ולבית הכנסת, אנחנו עובדים על זה הרבה", אומר נדב פרץ, חבר הגרעין. "עושים

על השולחן ואומר 'שקט, שקט'. אני צרוד כי יש קטעים שאני אומר אותם, כמו 'עננו העונה בעת צרה', ואני צועק בקולי קולות. אנשים מוציאים את הטלפונים ומצלמים אותי, הם שמחים שאני קורא ובאים בשבילי, 'בוא נשמע את בכור', אחד מביא את השני. אני עושה לשם שמיים".

התגובות של המשתתפים כלפי ימין חמות ביותר. "יש מצידם תגובות מלהיבות, הם אפילו הכניסו אותי בפייסבוק ובטיקטוק. באו אליי אנשים ואמרו לי 'ראינו אותך בטיקטוק'. אני אפילו לא יודע מה זה. אתמול בפייסבוק היו לי למעלה ממאה לייקים, ככה אמרו לי. אמרתי לרבנים ששאלו אותי על סוד ההצלחה: בואו אליי למניין ותלמדו איך עושים סליחות. הלוואי שיהיה כוח".

תחילת המהפכה הייתה לפני כ־15 שנה. "כשהתחלתי את הסליחות בנתניה, אף אחד לא עשה סליחות בבתי הכנסת ב־12 וחצי. אני עושה כל שנה. עם השנים כבר כל מיני אנשים פתחו מנייני סליחות - יש כאלה שעושים במנחה, בשחרית בבוקר בהנף החמה, ואצלי כאמור מ־12 וחצי עד שתיים. הם ראו את ההצלחה אצלנו ואמרו 'אנחנו גם נעשה'. אצל כולם יש, אבל לאף אחד אין כמו אצלנו. למניין שלנו באים באופניים חשמליים מכל העיר, ברוך ה' הרבה הרבה באים, יש צימאון דתי, אצל הבנות אפילו יותר מהבנים. ברוך ה', הלוואי כל שנה, שאזכה להמשיך כל עוד אני חי".

מדי שנה לקראת ראש השנה עורך בכור מסיבה גדולה למאות רבות של אנשים שהגיעו במהלך החודש לתפילה. המסיבה כוללת אוכל ושתייה, ולפעמים אפילו זמר כמו יניב בן משיח שמגיע לשמח את הקהל באירוע, לצידו של ראש העיר וחברי מועצה שמכבדים בנוכחותם. "אם בסוף סליחות רגילות אני מחלק שתייה כמו קוקה קולה ומים קרים, באירוע הגדול יש ספינג', על האש, חמוצים, סלטים ושתייה כיד המלך. כל שנה אני הולך למתנ"ס או לחברת טמפו ומבקש סיוע במימון כדי שהאירוע יהיה כמה שיותר מכובד. מטרת המסיבה שאני עושה היא קירוב לבבות, באים כולם לראות ולשמח, שומעים זמר, שמחים, אוכלים ושותים".

המבוגרים מחלקים תה לצעירים

במניין הסליחות בכרמיאל המוטיב המרכזי

שחור כאשר הם חגגו בדברי עם 0:3 מוחץ על הפועל ירושלים, שבהחלט יכול להוות קצת כפרה על העונה שלהם עד כה", כתב בהומור שי ארצי, כתב הספורט של 'ישראל היום'.

תופעת ההתכנסות לאמירת סליחות הופכת לפופולרית גם בקרב קהלים מסורתיים ולא דתיים. חלקם מקיימים מנייני תפילת מנחה ספרדיים עם דברי תורה, סליחות ותקיעות שופר. הרבבות נוהרים למנייני הסליחות הקבועים במקומות קדושים כמו הכותל המערבי, ציון הרשב"י ועוד. ריכוזים גדולים של אמירת הסליחות בקרב אנשים שאינם שומרי תורה ומצוות הם בבסיסי צה"ל.

אמנם מנייני סליחות קיימים מאז ומעולם, אולם החידוש הוא במגמת ההתפשטות וכמות המשתתפים. כך למשל, עד שנוסד המניין של בכור ימין בנתניה, לא זכו בני העיר למנייני סליחות בחצות הלילה. "מה שקורה בשיכון ותיקים בנתניה קורה בהרבה מאוד מקומות בארץ. יש כאן ציבור מסורתי שהוא השדרה המרכזית של עם ישראל. זהו ציבור מאמין שהמסורת של בית אבא והיהדות חשובים לו וחשובים לילדיו. בכלל לא מפתיע לראות את ההתכנסות בכל ערב לאמירת סליחות בבתי הכנסת השונים, כי זה ציבור אמוני, שגם אם הוא לא שומר שבת במובן הקלאסי של המילה, הוא שומע שיעורי תורה, מקפיד על החגים ומכבד את המסורת והדת", מספרת עורכת הדין רחלי צינניק, תושבת נתניה וחברת מפלגת הצינונות הדתית. "אני מזמינה את כולם לראות איזו שמחה אמיתית יש בשיכון בכל שנה בשמחת תורה. אלפי אנשים שיוצאים בשבע בבוקר עם ספרי התורה מכל בתי הכנסת בשיכון, רוקדים ושומחים עם התורה. זו יהדות מקרבת שלכולם יש בה מקום ואני שמחה להיות חלק ממנה".

המניין בנתניה, שהתחיל כפורץ דרך, מונה כיום מעל מאה וחמישים בנות ובנים. "אתמול לא היה מקום, יצאתי צרוד. יש מניין מלא, אפילו ילדים שלא יודעים מה זה דת, ילדים שמגיעים מבתי ספר שהם לא דתיים", מתאר בכור ימין, תושב נתניה בשנות השמונים לחייו. "אני נותן להם לקרוא הכול, ואני עושה סדר - כל אחד קורא פסוק. אני מגדיל את הצימאון הדתי כשאני אומר לילד 'קרא פסוק', ואחר כך לילד שליידו 'קרא גם אתה', וכך חבר מביא חבר למניין, וזו, הם כמו אחים, ילדים. בבית הכנסת שלנו לא תמצא מישוהו דופק

"הצעירים מרגישים שזה המקום שלהם". מניין הסליחות בדימונה

צילום: עופר עמרם

התחלה // נולד וגדל בחולון. "חולון של שנות השבעים-שמונים, הכול מאוד פשוט. משחקים מחבואים עם חברים וגם כדורגל באמצע הרחוב".

אבא // מרדכי יוחננוף (80). עלה ארצה מבוכרה שבאזובקיסטן בתחילת שנות הארבעים. הוריו ברחו מאימת הצאר הרוסי שסיפח אותה אליו, יצאו ברגל לכיוון איראן ונשארו שם עשר שנים, עד שהגיעו לארץ. כאן שיכנו אותם באוהל בשכונת שפירא בתל אביב, והם התפרנסו ממכירת ספרים. בהמשך התחילו למכור לחם ועוגות, ואט אט התפתחו עד שפתחו מחסן סיטונאי של מוצרי מזון לחנויות מכולת. "אבא הוא איש מיוחד, עם הרבה חוכמת חיים ודרך. הוא לא חסך מאיתנו חינוך. דמות חשובה בחיינו בכל הפרמטרים. עד היום הוא הנסכ הכי יקר שלנו - לצד אמא כמובן".

אמא // אילנה יוחננוף (74), במקור מלוב. עם קום המדינה עלו בני משפחתה ארצה והתיישבו בבאר יעקב. "מצבם הכלכלי היה קשה, ואמא עבדה מגיל צעיר בתל אביב כדי לעזור בפרנסת המשפחה. שם היא פגשה את אבא שלי, ובגיל 17 התחתנה איתו. אמא מחוברת מאוד למשפחה, חשוב לה הקשר עם הילדים, המפגשים המשותפים וליהנות מכולם יחד. היא מאוד מצליחה לאחד את כולם ולהיות האמא של המשפחה הגדולה. כילד אני זוכר את תשומת הלב המיוחדת שהייתה מקפידה להעניק לכל אחד מהאחים, כמו גם החינוך שלה לראות את הזולת. היא הייתה אומרת 'גם כשאתה דוהר, אל תשכח להסתכל לצדדים ולראות את החלשים'. אלו גם הערכים שמובילים אותי לאורך חיי".

הרמוניה משפחתית // השני מארבעה אחים. מילדות למד לנגן על כלי מיתר, בעיקר על גיטרה. "למדתי קצת עם מורה פרטי, אבל בעיקר למדתי לבד. המשפחה מאוד מוזיקלית, כולם בעניין: אמא שלי שרה, אחותי מנגנת, אחי הגדול גיורא הוא זמר מדהים. כל המשפחה אוהבת מוזיקה".

רוכב בערבות // בגיל צעיר מאוד החל לפתח תחביב מאתגר - רכיבה על סוסים. "כשהייתי בן שש רכבתי עם אחי בחווה, וכשעמדתי מאחורי הסוס שלו ונתתי לו מכה ברגליים חטפתי זוגייה לפנים, שהעיפה אותי למרחק שלושים מטרים ושלחה אותי לבית חולים. עד היום אני לא עומד מאחורי סוס".

לימודים וקטנוע // למד בבית הספר היסודי 'שלוש עלים' ובתיכון אורט המקומי. "להורים היה חשוב מאוד שנלמד, ובתיכון למדתי מכניקה מדויקת וחזק חומרים, לא משהו שבאמת עניין אותי. חיינו את החיים ולא הרגשנו שחסר לנו משהו. היינו הולכים לים ורוכבים על סוסים, היינו ילדי טבע. כשהייתי בן 17 עברנו למשמר השבעה, אבא העביר לשם את העסק, ואני המשכתי להגיע בקטנוע ללימודים באורט". בנוסף לכך היה חניך בתנועות הנוער 'הצופים' ו'הנוער העובד והלומד'. מיד לאחר התיכון התגייס לצה"ל.

פעמיים לבנון // לשמחתו הרבה, עבר את הגיבוש לצנחנים והתקבל לחטיבה עם הכומתה האדומה כלוחם מן המניין. היה זה בשנת 1985, קצת אחרי שהסתיימה מלחמת לבנון הראשונה. "חלק נכבד מהשירות הצבאי ביילתי בפעילות מבצעית בלבנון. במלחמת

איתן יוחננוף

55

נשוי לאורנה ואב לארבעה

תושב בקעת אונו

מנכ"ל ובעלים של רשת יוחננוף

עשינו פיילוט כזה בחנות שלנו בחיפה וזה עובד יפה מאוד".

השקעה נדל"נית // לפני ארבע שנים נכנסה המשפחה לתחום הנדל"ן - בעיקר ברכישת מבני החנויות לטובת הרשת. כיום חלק נכבד מהחנויות נמצא בבעלות הרשת. "יוחננוף היא רשת גדולה עם חנויות ענקיות, ההשקעה בחנויות ענקיות היא מאוד גדולה, לכן האסטרטגיה שלנו היא שאנחנו מעדיפים שהחנויות שלנו יהיו בבעלות הרשת, וכך אנחנו יכולים לחסוך את דמי השכירות, לצמצם את עלויות התפעול ובסופו של דבר למכור בזול. זה גם יעזור לרשת להיות חזקה כלכלית למשך שנים רבות ולשמר את היכולת למכור בזול".

לא שוכחים את החלשים // לקראת חגי תשרי יוצא לדרך בפעם הרביעית פרויקט 'משפחה אחת' שיזמה רשת יוחננוף, שעניינו תרומת סלי מזון למעוטי יכולת. "ההורים שלנו גידלו אותנו על המוטו שגם כשאתה חזק, אל תשכח את החלשים. פתחנו את המיום ברחובות וכבר ארבע שנים שהוא פועל בכל רחבי הארץ לקראת החגים ולקראת פסח. בשיתוף הרשויות המקומיות

סחורה, מה שאפשר לנו לפתוח חנויות ממכר זולות. השתמשנו בידע ובכוח שלהם בסיטונאות וכך נכנסנו חזק לתחום הקמעונאות. המוטו שלנו, שעליו אנחנו מקפידים לכל אורך הדרך, הוא למכור בזול סחורה טובה. אנחנו מאמינים שאם ניתן לצרכנים הכול ובזול - סחורה טובה ובמחירים טובים, טריות ושירות - יבואו רק אלינו. פתחנו סניפים בקריית עקרון ובאשדוד. מהר מאוד גדלנו בעוד ועוד חנויות, והיום אנחנו עומדים על קרוב לארבעים חנויות".

מותג פרטי // "תמיד היינו מייבאים מוצרי גלם באופן עצמאי, כבר לפני שלושים שנה ייבאנו שמן, אבל לא שמנו דגש אסטרטגי על המותג הפרטי. לאחרונה התחלנו למכור מותג שלנו, אבל לא תחת השם יוחננוף, אלא כל קטגוריה בצבע ובמראה שלה".

חנות בתוך חנות // לפני כשנה רכש את רשת 'זול סטוק', רשת ישראלית לשיווק מוצרי בית, "כדי להרחיב את הגיוון ולהגדיל את כמות המוצרים שאינם מזון. גם שם אנחנו ממשיכים לצמוח - פתחנו עשרים וחמש חנויות נוספות. בחלק מהסניפים שלנו אנחנו מכניסים אותם פנימה, מעין חנות בתוך חנות.

לבנון השנייה חזרתי עם הגדוד שלי ללבנון וחטפנו לא מעט טילי סאגר לתוך הבית שבו שהינו בנינת ג'בל. החברים בפלוגה א' נפגעו קשות והפלוגה יצאה מכלל פעילות. למרות זאת, הגדוד שלנו סיים את משימותיו בהצלחה".

טובב עולם // אחרי השחרור מצה"ל, כמו רבים אחרים, יצא לטיול ברחבי תבל, בעיקר במזרח הרחוק. הוא היה בפיליפינים, בנפאל, בהודו, בתאילנד, בקוריאה ועוד. "זה בסוף שנות השמונים, תקופה שבה העולם היה פחות מתור מהיום".

מסיטונאות לקמעונאות // כשחזר ארצה נכנס לתחום הסיטונאות שבו עסקה המשפחה. "בתחילת שנות התשעים התחיל הטרנד של מכירה ישירה לצרכנים. לנו היה הכוח, גם מצד המחירים וגם מצד מגוון הסחורות, וכמובן קשר ישיר מול המפעלים. כך התאגדנו יחד כל האחים, שכרנו מתחם באזור התעשייה של רחובות והתחלנו למכור בקמעונאות".

הופכים לרשת // "ההורים מכרו לנו

המותרות בתקנות הקהילות

הדאגה לחלש והמאבק בראויותנות

פרופ' נחום רקובר | שני כרכים - 1360 עמ'

ספר
חלש

בספר פורס פרופ' רקובר תמונה מרתקת בתחום הגבלת המותרות תוך דאגה לחלש.

זהו פרי מחקר של עשרות שנים, ובו קובצו מאות תקנות שנתקנו בעשרות קהילות בכל רחבי העולם, מתוך קבצי תקנות, ספריות וארכיונים בארץ ובחו"ל.

במבוא מקיף לספר (למעלה מ-100 עמ'), סקירה על אופיין של התקנות ועל מגמתן.

- תקנות מקהילות ישראל בכל התכופות
- מעשי חקיקה בתחום חיי המותרות:
- מלבושי פאר, תכשיטים, וסעודות שמחה וכדו'
- תקנות "כדי שלא לבייש את מי שאין לו"
- תקנות נגד מותרות, בימינו
- השלטון העצמי ודרכי אכיפת התקנות בקהילות

אוצר באוס אהלסאנים, היסטוריונים,
סוציולוגים ופולקלוריסטים

פרופ' נחום רקובר, חתן פרס ישראל, פרס א.מ.ת, ומשנה ליועץ המשפטי לממשלה לשעבר, מן החוקרים המובהקים במשפט העברי.

להזמנות ולפרטים נוספים: jlhs81@gmail.com

במגרש הביתי

בוקר טוב

סדר היום מתחיל מוקדם בבוקר, שותה קפה ועושה קצת התעמלות. "מאוד אוהב להניע את הגוף, חושב שזה בריא למוח לפתוח כך את הבוקר". לאחר מכן - לעבודה: "להגיע לסניפים, להיפגש עם ספקים, לטפל בפעילות הנדל"נית, לשבת עם המנהלים וכדומה - יש פעילות רבה בניהול עסק גדול".

השבת שלי

"מנוחה, זמן ותשומת לב למשפחה, לאישה ולילדים. כל השבוע אנחנו מאוד עסוקים כל אחד בענייניו, גם הילדים שכבר גדולים, ושבת היא ההזדמנות להיפגש כל המשפחה ולבלות יחד ברוגע. זה כיף גדול".

פלייליסט

"מוזיקה היא אחד הדברים האהובים עליי. אני אוהב הכול - מוזיקה מזרחית, מוזיקה קלאסית, מוזיקה ישראלית - שלום חנוך, אריק איינשטיין, שירי ארץ ישראל היפה ועוד. נהנה מאוד מעולם המוזיקה".

בלויות לופת

"ההורים שלי. הם לקחו את גידול הילדים ברצינות רבה ונמצאים שם בשבילנו עד היום".

לשאלה

"שתהיה לנו נחת, שיהיה לנו שקט, שנגיע לחוף מבטחים עם הארץ המיוחלת והמדהימה שלנו, ושנצליח לנצח את כל האתגרים שעומדים בפנינו. העם היהודי הוא סיפור ארוך וגדול ואני מאחל לנו שנגיע לגאולה".

לפחית אותי

"פחדים ואני לא הולכים ביחד. עבדתי קשה לאלף את הפחד, ואני סומך על בורא עולם ומאמין שהוא איתנו".

כלאחיה גלול

"אני כבר שם, אני כבר גדול, ואני מרוצה. אם יש משהו שאני יכול לבקש מבורא עולם זה בריאות ונחת. כל השאר מספיק לנו, אנחנו אנשים פשוטים".

אנחנו מחלקים סלי מזון בכמויות גדולות מאוד, כ-60,000 סלי מזון איכטיים ומכבדים למשפחות נזקקות".

שקל מול שקל // "אנחנו בעצם מתרימים את הצרכנים בחנויות, מכפילים את הסכום שהם תורמים ומגדילים את מספר סלי המזון שמועברים לנוזקים. ברוך ה' בכל שנה אנחנו מצליחים לגדול משמעותית. לאחרונה השקנו קמפיין לעידוד הציבור לתרום, בהתאם לכך גם אנחנו כמובן נגדיל את התרומה שלנו, והפרויקט יהיה פתרון הולם בחגים למשפחות מעוטות יכולת. כבוד גדול לרשת שלנו לעמוד בראש מבצע כזה".

החצי השני // אורנה יוחננוף. "אישה מקסימה, מתעסקת בגידול המשפחה ובסטודיו שלה ליוגה בסביון. אוהבת את הפרטיות שלה".

אם זה לא היה המסלול // "נועדתי למה שאני עושה - מנכ"ל שמחזיק מערכת גדולה מאוד וגם מצליח בזה. אני רואה בכך שליחות וברור לי שזו מתנת האל. בורכתי ביכולות הללו ואני צריך לממש אותן. אני שמח מאוד במסלול שלי". ●

פשוט אמרו: "הוי!"

"דוקטור, למה אני לא שמחה?" "אין לי כוח להיות עייפה", כך כתבה בזמנו גאולה כהן בספרה. "שלוש תורות למדתי מאמי", היא כותבת, "ואחת מהן היא - כל מה שאת צריכה, בתי, זה להגיד 'הוי' במקום להגיד 'אוי'! תאמיני לי, ה'הוי' הזה יעשה לך את כל ההבדל". הכול מתחיל בראש. אני פוגשת נשים צעירות שהעייפות מכריעה אותן, והן עסוקות ב"אוי". ומהצד השני - נשים מעבר לגיל המעבר שהן רעננות ומלאות ברוח של תסיסה והתחדשות, רועמות "הוי". העלייה בתוחלת החיים מולידה אפשרויות שלא היו בעבר, כולל חיים מלאי אקסטרים בגיל השלישי, מגלישת גלים ועד טיפוס על צוקים, כל עוד הגוף משתף פעולה. הכול מתחיל בנפש - אם היא מלאה, הגוף משתף פעולה בדרך כלל.

בעשורים האחרונים, הנפש מצאה את דרכה לשיח הרפואי. "למה אני לא שמחה, דוקטור?" כן, גם הלידה היא סוג של טראומה לגוף נפש. כמענה לכך נפתחו בבתי חולים רבים בארץ מרפאות לעיבוד טראומה לאחר לידה. לכאורה יש פה פרדוקס. הרי לידה היא האירוע הכי משמח ומרומם שיש. אבל דווקא בגלל זה הצניחה החופשית לאחר הנסיקה היא עניקת. וכגודל הציפייה כך גודל הנפילה, וכאורך המסע כך אורכה של ההתאוששות ממנו. אישה לאחר טיפולי פריז בוודאי סוחבת איתה שק של דמעות שמחכות להתפרץ. אישה שחוותה היריון בסיכון או לידת פג, או כאב פיזי בלידה, לא תיפרד מהחווייה בקלות. היום אנחנו מניחים זכויות מגדלת על הנפש בכל תקופת חיים, וזה נפלא.

להצחיק בצרפתית. אך אפשר כבר במהלך האשפוז להנעים את החוויה, ויש פרטנרים נפלאים להטבת המסע אל הנפש. לפני זמן מה המתנתי כאובה לרופא, ופתאום הגיחה ליצנית חביבה עם אף אדום, צמות סגולות ומבטא צרפתי כבד. היא שלפה סרט־מידה ארוך כאורך הגלות, ומול עיניי המופתעות התחילה למדוד לי את שטח הכיסא כדי לחייב אותי בארנונה על המקום שאני תופסת על כיסאי בחדר ההמתנה. עם כל הגיחוך, זה העלה חיוך על פניי ושיתפתי פעולה עם הטרלול שהיא הביאה לפתחי. "אם החולים לא מגיעים לקרקס - הקרקס יגיע אליהם", כך הכריז מייקל כריסטנסון, הליצן הרפואי הראשון. האפשרות להפוך את ה"אוי" ל"הוי" - זה כל ההבדל. החלום שלי הוא להיות ליצנית רפואית שמצחיקה אנשים בצרפתית. אצטרך להגשים קודם את החלום הישן של שליטה בשפה הצרפתית, אבל זה פרט קטן. המועצה המדעית של ההסתדרות הרפואית פתחה קורס מקוון בצרפתית מדוברת לרופאים כדי להקל על התקשורת עם העולים הרבים שהגיעו מצרפת ועם אלו שעוד בדרכם לכאן.

בילדותי בניו יורק הרחוקה הייתה אמי מזומזמת לנו בזמן ההשכבה לשינה את השיר Que sera sera - ביטוי איטלקי. הנערה שואלת "מה יהיה?" ומשיבים לה קולות שונים לאורך פסיפס חייה - פעם זאת האם, פעם החבר, ופעם המספרת עצמה משיבה כאם בוגרת: "מה שיהיה יהיה. העתיד לא ניתן לצפייה מראש". אני נוטה שלא לקבל את הקביעה הפטליסטית הזאת. אפשר להשפיע על העתיד. פשוט להגיד "הוי" במקום "אוי". ●

אני פוגשת נשים צעירות ועייפות שעסוקות ב"אוי", ומהצד השני - נשים מעבר לגיל המעבר שהן רעננות ומלאות ברוח של תסיסה והתחדשות, רועמות "הוי". העלייה בתוחלת החיים מולידה אפשרויות שלא היו בעבר לגיל השלישי. הכול מתחיל בנפש - אם היא מלאה, הגוף משתף פעולה בדרך כלל

רוצה להיות ליצנית. "ד"ר חנה, את ממליצה ללכת לרפואת נשים?" שוב שואלת אותי רופאה דתייה טרייה. מה אגיד לה? שתלך עם הלב שלה. האם זה מקצוע שהוא compatible with life? לא. תעיד על כך שביתת המתמחים, על שובתי הרעב שבהם. אתם כבר מכירים את ההגגים שלי על "בית משפחה זוגיות וקריירה לאן". זו שליחות עם מחיר כבד.

האמת היא שאם הייתי בוחרת שוב - הייתי חושבת להיות ליצנית רפואית. אולי עוד לא מאוחר. במקצוע הזה אפשר רק להיטיב. את מלבינה שיניים ומפריחה חיוכים. והרי ברפואה הכלל הראשון הוא לא להזיק - Primum non nocere, ולמרות זאת התביעות המשפטיות ברפואת נשים הם שלושים אחוזים מכלל התביעות ברפואה! אבל אנחנו אמונים על כך שכל בחירה שאנחנו עושים היא מדויקת.

הפתרון לתורנויות בשבת. ויש גם בחירות שה' בוחר בעבורנו. בסיום השנה השישית של לימודי הרפואה נערכה הגרלה לגבי מקום הסטאז'. אני בחרתי בשערי צדק - בית חולים שמתיישר עם ההלכה. אבל ה' רצה אחרת. נפל הפור שאגיע לאסף הרופא. מצד אחד, היה פה חסד מסוים, כי זה היה קל"ב: הייתי נוסעת באוטובוס 433 ממשמר איילון, עומדת עם בטן גדולה כל הדרך כי כאב לי להעיר את החיילים העייפים שהיו שרועים על הספסלים, ומגיעה מרוטה לא פחות מהם למחלקה. אבל החסד הגדול לא היה המרחק הקצר יחסית, אלא נושא השבת. מיד כששובצתי באסף הרופא אמר לי בעלי שאין מצב שאעשה תורנויות שבת בבית חולים שאיננו תואם הלכה מבלי לשלוט בשולחן ערוך ישר והפוך. אז מה נעשה? שאלתי. תפסיקי את הלימודים. ככה פשוט. בתחרות בין הלימודים, שבהם השקענו כמשפחה שש שנים ארוכות, ובין השבת - האחרונה מנצחת בגדול. ואז ריבוננו של עולם מצא לי פתרון. בדיוק בשנה ההיא הייתה עלייה גדולה מברית המועצות, והיו לא מעט רופאים בין העולים (לא כולם יהודים), וכמה מהם הגיעו גם למחלקות באסף הרופא. הם ביקשו לבצע תורנויות דווקא בשבתות, בגלל התגמול הכפול שמקבלים עליהן. נשמתי לרווחה.

בדיוק בתקופה זו בעלי התחיל ללמד בשיבה תיכונית כר"מ, ולאחר הסטאז' החלטתי לקחת צעד אחורה כדי לתת לו את המרחב להתפתח בתפקיד החדש. מצאתי משרה קטנה בבית החולים שמואל הרופא, במחלקה סיעודית גריאטרית. הייתי עובדת שם משמרות ערב ולילה. כמעט בכל משמרת היו קריאות "צופן" והחייאות שלא צלחו, שאחריהן התפתה מיטה נוספת. בעיניי המקום היה אפרפר, העובדים היו אפרפרים. השעון על הקיר היה עצל במיוחד, הערבים היו ארוכים ועצובים. זה היה יכול להיות אחרת. למה לא היו שם כמה ליצניות רפואיות? למה לא היו שם אגרטים עם פרחים? למה לא ראיתי תמונות מרהיבות עין, גם אם למרבית המטופלים כהו העיניים או שהעפעפיים היו סגורים רוב שעות היום? אומנם עברו כמה שנים מאז ויש שיפורים גדולים בנושא הזה, ובכל זאת יש עוד דרך ארוכה לעבור עד שגם המחלקות האלו יהיו מאירות ושמחות יותר.

לשנה טובה ונוצצת

עם תכשיטי צבאן

KEELEY
טבעת יהלומים

₪ 2,690

KEELEY
עגילי יהלומים

₪ 3,490

KEELEY
תליון יהלומים + שרשרת

₪ 1,890

SHANTELL
עגילים משובצים אבן חן ויהלומים

₪ 1,990

SHANTELL
טבעת משובצת אבן חן ויהלומים

₪ 2,290

SHANTELL
שרשרת עם תליון משובץ אבן חן ויהלומים

₪ 1,790

IVON
טבעת יהלומים

₪ 3,190

IVON
תליון יהלומים + שרשרת

₪ 2,690

KAMALA
טבעת יהלומים 1 קראט

₪ 5,990

ROXIE
עגילי יהלומים

₪ 5,790

COLOURFUL
טבעת זהב משובצת אבני חן צבעוניות

₪ 3,600

NAVY
טבעת זהב אבן חן בלו טופז לונדון ויהלומים

₪ 2,890

Z A B A N

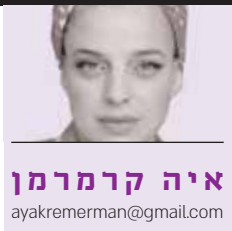
Since 1975

zaban.co.il

ניתן להשיג בחנויות הרשת ובסניפי משביר נבחרים, המחירים שבמודעה בתוקף עד ליום 31/10/22 או עד גמר המלאי המוקדם מבניהם. מינימום 2,500 מהפריטים שבמודעה עומדים למכירה ולפחות 55 בכל סניף על פי התמהיל והמלאי הקיים בכל חנות. *מתנה אחת בלבד בכל קניה, במקרה שלל ביטול כדין יש להשיב את המתנה באריזתה המקורית וללא שימוש. מינימום 500 מתנות ולפחות 15 בכל חנות, המתנה עד גמר המלאי או עד ה- 25/09/22. תיתכן סטייה בהערכת הקראט של כ-0.07 נקודות. ביחס לאבני שיבוץ שבמודעה שלא מצוין מפורשות שהינן יהלומים הן אינן יהלומים. התמונות להמחשה בלבד. ט.ל.ח.

***מתנה**
בקניה מעל
₪ 4000

איה קרמרמן
ayakremman@gmail.com

אלול האחר שלי

שיעורי התחזקות, תחושת תסכול והחמצה על שאיננו מוכנות לחגים וביקורת עצמית? אני בוחרת לעשות את עבודת האלול שלי ממקום אחר לגמרי

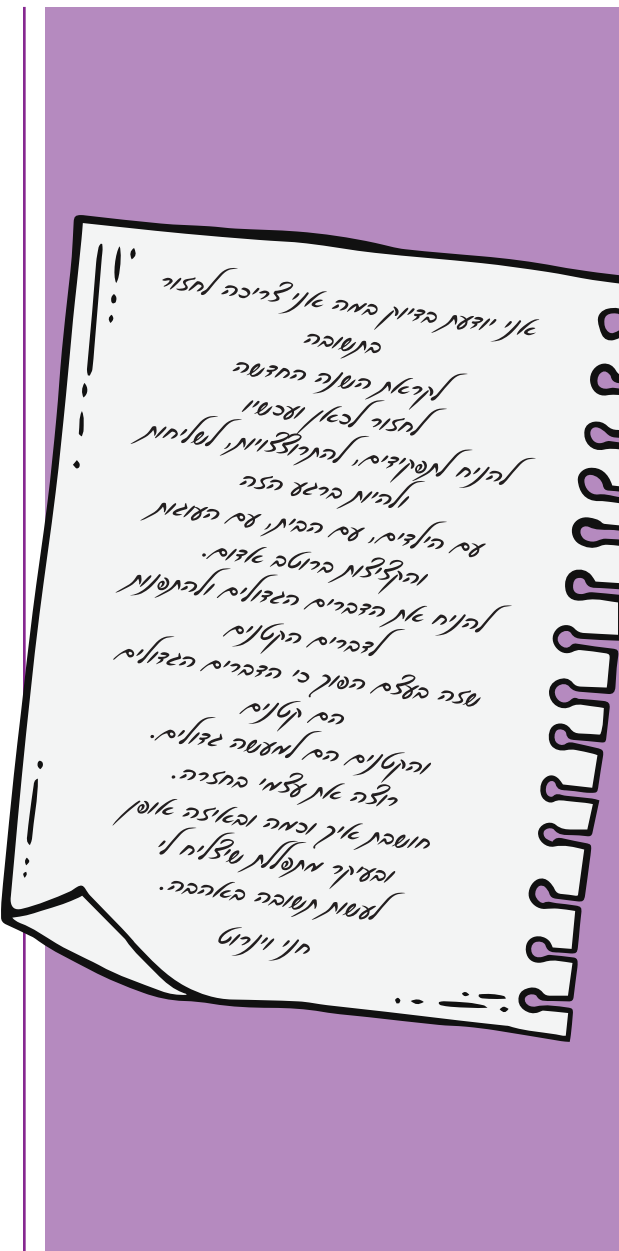
סימולטנית שלושה מקצועות, אני מפספסת את אלול? אני כבר לא רוחנית כמו שהייתי? איך יכול להיות ששיעורי תורה שמטרתם לחזק אותי, מעמידים מולי האשמות או רמזי האשמה שפעם הייתי יותר? אז חברים - תודה רבה. אני בהחלט לא צריכה מישו חיצוני שיאמר לי שאני לא מספיק. לא מספיק רוחנית, נחמדה, זריזה או רזה. בלהגיד לעצמי שאני לא מספיקה, אני מעולה. אם זה מול המראה אחרי המקלחת, אם זה דקה לפני השינה, כשבראשי מהדהד הקול של הבן שלי שאמר "הבטחת לקרוא לי סיפור וזה לא קרה". לא המצאתי את השיטה וזו לא בעיה אישית שלי. לכל אמא ההתמחות שלה באיך לתת לעצמה על הראש שפעם היינו, היום אנחנו פחות, ועל ההבטחות שהפרנו. אין לנו צורך בעזרה חיצונית.

גילוי ה' בצעדי תינוק

אי לכך ובהתאם לזאת, אני כותבת לכן את המילים הבאות, וגם לי:
אתן מדהימות. איך שאתן.
אתן רוחניות. אולי אתן לא מייחדות ייחודים, אולי אתן לא יודעות מהו פירוש רש"י לפסוק השלישי בפרשת השבוע, אבל אתן הבריאה הכי רוחנית שה' ברא, אתן הבריאה הכי קרובה לשבת קודש. אתן אור מקיף ופנימי סימולטנית. אתן רוחניות בתוך המציאות, שם אתן מוצאות את גילוי ה' בעולם הזה. בחיבוק של הילד, בתינוק שצועד את צעדיו הראשונים ולא מפחד ליפול עד שיצלח. אתן רואות את ה' יתברך כשהילד חוזר עם חיוך של הצלחה מהלימודים, מודות לאבא רחמן שהילד ראה הצלחה בהשתדלות שלו. רק אתן ובורא עולם יודעים כמה תפילות יש לכן בלב. בדמעות שאתן מתפללות על כל אחד מהמשפחה, מנסות לשכנע את ה' שייתן לו את מה שחסר. משהו שרק בכוחו לתת, אפילו שאת היא האמא שאמורה לפתור כל בעיה. אתן היצור היחיד בעולם שיש בכוחו לוותר לאחרים. על אוכל, שעות שינה, רצונות, תוכניות. ואתן עושות את זה בלי מחשבה, באינסטינקט האוהב שלכן. אתן מוכנות לפספס כדי שלאחרים יהיה טוב או שמח. אתן הגלגל שמגלגל ומייצר אהבה בעולם. אתן זרקור של מילים טובות, של סבלנות, כן, גם כשהיא נאבדת לפרקים.

לכבוד אלול קחו לכן עצה שנתן הרב יעקב אדלשטיין זצ"ל לאישה שבאה ושאלה איזו קבלה היא יכולה לקבל על עצמה כדי לייקר את השבת: לקרוא שיר השירים? לגמול פרקי תהילים? הוא אמר לה בפשטות הייחודית לו: תקני נעליים חדשות לשבת שיעשו לך טוב על הלב. אז לך, אמא אוהבה, אחותי לדרך, לך אני אומרת: את רוצה להתכונן לראש השנה ולהרגיש חגיגית? לך תקני נעליים. או תעשי לק ג'ל, מסאז', לך לים לנשום מי מלח בשקט. לך ליום כיף, לא משנה איפה. תהיי את. לא אמא, לא אשתו, לא בת, לא חברה. תהיי את, לבדך, כמה נשימות עמוקות, בלי הפרעה.

זה לא מספיק? את עדיין טוענת שחסרה בך הרוחניות שהיית רוצה בה? עדיין מפחדת לפספס את אלול? את רוצה להתכונן להגיע אחרת לראש השנה? כבריאה חדשה ממש? אז הנה שיעור קצר: כשם שתדוני אחרי, כך ידונו אותך בראש השנה. אם תדוני אחר לכף זכות - יקשיבו לזכות שלך, ילמדו ממך וידונו את האחר, וגם אותך, בעין טובה ורחומה. אז השנה, האדם הראשון שתדוני לכף זכות, האדם הראשון שתסתכלי עליו בעין הרחמנית ומלאת החסד שקיימת בך - זו את! ●

האמת היא שנמאס לי מהזמנות לרוחניות שמסבירות לי שברגע זה ממש, בעודי יושבת עם הקטנה על ה-ABC, אני לא רוחנית מספיק. מישו פה מבין כמה סבלנית ורוחנית אני צריכה להיות כדי לא לתלוש לעצמי את השערות בעוד החביבה בין b ל-d בפעם העשרים?

גם אלול הזה, כמו קודמיו בשנים עברו, תופס אותי, בין שאר נשות ישראל, בהרגשה של כביסה סחוסה שמישהו שכח יומיים במכונה. זה בגדול התיאור. אפשר לתת תיאורים נוספים, רק שזה יהיה מיותר, שכן במרביתם יופיעו המילה סמרטוט או השורש סח"ט על הטיותיו. אנחנו מסיימות חודשיים של חופש עם ילדים, שבהם שימשנו על תקן צוות הווי ובידור. כשאני מנסה להסתכל רטרואקטיבית כמה פעמים בחודשיים האלה מישוה נכנס לי לאמצע משפט, מחשבה, שירותים - אני אפילו יותר גאה בעצמי שלא יצאתי לחלוטין מדעת. זה שהילדים סיכמו שהיה אחלה קיץ - זה נס גלוי. זה שאף אח לא הרג את אחותו - על זה בלבד מגיע לנו פרס נובל לשלום. ישתבח שמו לעד, ריח החופש האמיתי של האחד בספטמבר עלה באפנו. במשך חודשיים, כדי להחזיק מעמד ולא להשתגע, כל אחת מאיתנו פנטזה מה היא תעשה בימי החופש החדשים בחסות משרד החינוך (שקיימים רק בפנטזיה שלה). זו חשקה נפשה להסתפר, האחרת מתפללת למסאז', השלישית רוצה להספיק לקנות שולחן חדש לחג (ת'אמת, היא תסתפק במפה נטולת כתמים). כל השלוש זו אני, כן? חודשיים שאנחנו מתכננות את הבוקר החופשי הזה, שבו כל בעיותינו ייפתרו לטובה. חודשיים שהתכנונים האלה השאירו אותנו שפיות, נתנו לנו נקודת זמן עתידית ורודה להיאחז בה. אצלי האחד בספטמבר, ואיתו יום החופש המתוכנן והמיוחל, נדחה עקב התאקלמות הינוקא בגן. עוד לא הספקתי לנשום, ממש לא מימשתי את הקופון של יום הכיף שרקחתי בראשי ואז, בום. תיק חדש נוחת עלינו: אלול.

כלים רוחניים פלוס קפה ועוגה

לא לק ג'ל, לא תספורת, לא מסאז' ולא נעליים. אלול. על עבודתו הרוחנית, על עומקו הפנימי. על המלך בשדה, על התעוררות והכנה ליום הגדול הבא. אלול הזה. מראש חודש אני מקבלת הזמנות לשיעורי התחזקות אלוליים. שיעורים שמבטיחים לי התרוממות רוח, קבלת כלים חדשים שמעולם לא היו לי, פלוס קפה ועוגה.

בדרך כלל ההזמנה מתחילה כך: "זוכרת את הקבלות שקיבלת על עצמך ביום כיפור האחרון? שאין מצב שתיכנסי ככה לחגים, לא מוכנה, לא מחוברת. עייפה מהיומיום... בואי לשיעור". או "את זוכרת את הרוחניות שפעם הייתה לך בשפע, רוחניות שאת מתגעגעת אליה? איך הבטחת לעצמך, אין, אין, הפעם אקח את עצמי בידים ואעשה הכול כדי לחזור לאותה רוחניות". או "אנחנו עומדות בפתחו של ראש השנה ועוד לא הספקת להתחבר לאלול? את באמת מתכוונת לפספס הזדמנות של פעם בשנה?" רגע, מה לפספס? מתי עברה הרכבת? עוד לא הסדרתי נשימה, עוד לא סיימתי לקפל את כל הכביסות מהחופשים, וכבר פספסתי? שוב אני אמורה לקחת נשימה עמוקה ולצלול מחדש? איך? אני צריכה רגע, בשבילי, לנשום מלוא הריאות, בלי שילד יידחק גם לפינת האונה הימנית ויגיד שחסר לו סרגל. בבקשה, לא ככה.

האמת היא שמגיעה לנו הזמנה אחרת לשיעורי תורה. האמת היא שנמאס לי מהזמנות לרוחניות שמסבירות לי שברגע זה ממש, בעודי יושבת עם הקטנה על ה-ABC, אני לא רוחנית מספיק. מישו פה מבין כמה סבלנית ורוחנית אני צריכה להיות כדי לא לתלוש לעצמי את השערות בעוד החביבה לא מבדילה בין b ל-d בפעם העשרים? הסיפור על רבי פרידא, שלימד בסבלנות את תלמידו ארבע מאות פעם, נכנס לפנתאון של כה עשו חכמינו. אבל כשאני יושבת עם שלושה קטנים, מג'נגלית

ה'2 כ"ז לחכה

אודח רכה

שירים וניגונים לימי התשובה

אודהליה ברלין

למצוא את התפילה שלך
לפתוח את הלב והנשמה לסליחה ולחסד

ד' תשרי תשפ"ג | ח' תשרי תשפ"ג
תל אביב | ירושלים
29.9.2022 | 3.10.2022

- מהרי להזמין כרטיס -

לכרטיסים חפשי בגוגל: [אוחילה](#)

אהניץ אחנה איוש כירקוני

דירה במרכז תל אביב

רק 1,700,000 ₪

יש דבר כזה!

הפתרון להורדת מחירי הדירה
הוא בניה ביהודה ושומרון

לפרטים, חפשו בגוגל:

RE:יש דבר כזה!

RE:ריבונות ▶
כלים מרחיבים